

= nežiūrėjęs į sąlygas =

Brooklyn, N. Y., U. S. A.

SAVAITINIS LAIKRASTIS "KOVA"
Leidžiamas Lietuvių Socialistų Sąjungos Amerikoje.
(Inkorporuota Balandžio 28, 1908 m.)
Prenumerata: Metams į visas dalis svieto \$2.00
Pusei metų \$1.00
Redaktorius K. Vidikas. Administratorius P. Kurkulis
"KOVA"
229 North 6th Street, Philadelphia, Pa.

KOVA

THE LITHUANIAN WEEKLY "KOVA"
Published every Friday by
The Lithuanian Federation, Socialist Party
Yearly subscription: In all parts of the world \$2.00
Advertising rates on application.
K. Vidikas, Editor. P. Kurkulis, Manager.
All communications should be addressed to:
"KOVA"
229 North 6th Street, Philadelphia, Pa.

TELEPHONE KEYSTONE MAIN 29-4

AMERIKOS LIETUVIŲ SOCIALISTŲ SĄJUNGOS ORGANAS.

Visų šalių darbininkai, vienykitės!

No 43

105

Philadelphia, Pa. 1906 m. spalio (October) 27 d.

Metas XII

BALSUOKIT UŽ
SOCIALISTŲ KANDIDATUS!

RAUDONOS SAVAITĖ

PLATINKIT
SOCIALISTŲ SPAUDĄ!

Jos varša yra raudona
Nuo vargšų tos kraujų srovės!

Leidžiamas į platų pasaulį Raudonajį Numerį. Jis donas, nes tai yra mūsų savas ženklas. Raudona spalva mus keliai nudažyti, kraują, mūsų draugų darbą, kraują upeliais plaukia, ir matyti tam galo. Ir ne tik karo liepsnoje garuoja ne darbininkų kraujas — ir nekariuojančiuose kraštuose besotis kapitalas kasdien jo reikalauja. Jis kasdien spaudžia syvus iš darbininko, geria jo kraują, o kuomet jau viską atima, ką jis turėjo, meta į patvorį, kaip be-reikalingą daiktą. O jei tas darbininkas, kurio pečiai viskas remiasi, kurio rankos viską padarė, kuo taip didžiuojasi dabar pasaulis, jei jis kartais sustoja, bevilkdamas savo jungą, ir pareikalauja sau teisių ir geresnio gyvenimo, tuomet ir ramiu laiku jį skina kapitalo budelių kul-kos, ir jis laisto savo kraują mūsų miestų ir miestelių gatvės. Kiek mes tokių pavyzdžių turė-jame šitame krašte ir kiek ša turėsime!

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

Primename draugams ir draugėms mūsų suvažiavimo nutari-mą dėl Raudonosios Savaitės, visų vienu balsu priimtą. Jis tai skamba:

"LSS. 9-tas suvažiavimas kvie-

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

klasės susipratimo laipsnį. Jei jis pasirodys augštas, privers mus išnaudotojus labiau su-mumis rokuotis, privers ir vie-ną, kitą reikalingą mums įstati-mą išleisti. O jei mes nuosaliai nuo visos politikos kovos stovė-sime, jei nesirūpysime savo kle-sos reikalais, jei atiduosime sa-vo balsą už buržuazijos partijų kandidatus, tai, nežiūrint jų gau-sių prizadų, jos, į nieką neišsi-žūrėdamos, da sunkesnę nastą ant mūsų pečių kraus, da labiau mus niekės, labiau spar-dys, da tankiau liesis mūsų kraujas; jos da drąsiau trauks ir Amerikos Valstijas į kruviną karo skerdyne.

PASTABOS

Lietuvių Diena, Lietuvių Diena, Lietuvių Diena, o kur Raudonoji Savaitė? kur rinkimų agitacija? Dirbkite Lietuvių Dienai, bet neužmirškite ne valandėlei Raudonosios Savaitės! Pasirūpinkit, kad ne viena lietuvių darbininkų šeimyna neliktų be socialistų lapelių, laikraščių ir knygų!

"Kova" ir "Naujoji Gadyne" turi būti per Raudonąją Savaitę ir "Naują Gadynę" reikal, kuris nesėdės kaip pasirodys.

Naujas numeris "Naujoji Lietuvos" neša visą kruvą "naujųjų" apie mūsų didvyrių Yčą. Kazin ar bent apie vieną jų užsimis mūsų "platusis socialistas", "didysis demokratas" ir dabartinis Yčo frontas p. Rimka?

Jono ir Mykolo Tamaševičių bankai valdžios uždarinti. Žmonės raudai plaukus patikėję saldžiais gerų katalikų ir tautininkų žodžiais, kurie net laikraštį "Kataliką" leidžia. A. Olševskio banko reikalai jau teisėjo Landis rankose. Spalio 26 d. bus nuspręstas jo likimas. Taip einasi su Chicagos tautininkais baikais. O tas "Lietuvos budavotojų" bankas, turbūt, mirs ne negimęs.

Republ. partijos rinkimų perdėtiniai pergabeno 60,000 juodukų iš demokratinė pietų valstijų į įvairias tulas kitas valstijas ir da daugiau jų gabena. Su pagalba atgabentų juodukų balsuotojų, mat, republikonai nori rinkimuose sumušti demokratus. Juodukai paprastai laiko republikonų partiją.

REDAKCIJOS PADĖKA

Ačiū visiems draugams ir draugėms, kurie padėjo mums šitą numerį išleisti. Nesunaudotus straipsnius (draugų: J. Ramanausko, J. Pruselačio, K. G. io, B. Kaunietės ir kitų) patalpysime kituose numeriuose. Spanstuvės darbininkai, kad suspėjus laiku išleisti Raudonąjį Numerį ir "Naują Gadynę", naktimis ir šventadienį dirbo, — LSS. vardu tariame jiems už tai ačiū.

JIE PADUODA KITS KITAM RANKA.

Sita n-tji leidžiame pasitrukarti didesni. Jame telpa daug straipsnių. Idomų pastebėti, kad be Redakcijos straipsnių, viskas jame darbininkų parašyta arba versta. Tiesa, yra Sąjungos sekretoriaus straipsnis, bet ir d. Stilsonas — tai neseniai da bu-ves angliakasis. Išanksto kreipėmės į profesionalus rašytojus, prašėme, kad šitą atsiųstų Raudonajam Numeriui, bet... nieko nesulaukėme. Ir nežiūrint to, gana idomus išėjo šitas numeris. Juo idomesnis jis, kad pačių darbininkų rašytas. Jis rodo, ko-kį didelį žingsnį jau jie nužen-gė pirmyn, kaip nuodugnai moka įvairius klausimus risti. Darbininkas pradeda paprastai nuo inokų, lengvųjų žinelių skaitymo, mažiukų knygelių, pradeda rašyti korespondencijas, menku-tes pastabas ir paskui, pamazų pirmyn žengdamas, atsiekia to-kį kultūros laipsnį, kuris užpa-kalyje palieka daugelį "inteli-gentų", kuriais, pavyzdžiui, puo-šiasi tautininkai. Mes jau turime darbininkų ir darbininkų inteligentijos, ir ja gali pasidi-žiuoti darbininkų klasa ir tu-ri rūpintis, kad kuodaugiausia jai atsirastų.

Raudonasis Numeris tai yra kartu ir rinkimų numeris. Delto mes jame taip daug vietos pavė-lgėme rinkimams. Išsiskaitykite gerai į tuos straipsnius, pasi-stenkite juos nuodugnai supras-ti ir savo kaimynams paaiškinti. Iki pat rinkimų, nenul-dami rankų, dirbkite, agituo-kite. Visas spēkas įtemkit, kad kuodaugiausiu mums vaisiu rinkimai atneštų: kad socialistų kandidatas į prezidentus gautų bent 2 milionu balsų, kad bent kelis atstovus į kongresą galėtume nu-siųst, kad į valstijų įstaigas kuodaugiausia socialistų išrinktu-me. Tai parodys darbininkų

čia Sąjungos kuopas, rajonus ir pavienius draugus įtempt visus spēkas, kad šių metų Raudono-ji Savaitė atneštų kuodaugiausia naudos mūsų organizacijai, kaip moraliu, taip ir dvasiniu žvilgsniu. Šio momento aplinky-bėse Raudonoji Savaitė įgyja ypatingos reikšmės ir svarbu-mo. Raud. Sav. įvyksta pačia-me rinkimų sukuryj, dalykas begalo svarbus šios šalies darbi-ninkams. Mūsų draugai turi išnaudoti visas galimas progas Raud. Sav. metu, kad urmu už-atakavus kapitalistų partijų tvirtoves ir kuodaugščiausia iš-kelus raudonąją tarptautinio re-voliucinio socializmo vėliavą.

"Mes turime per Raud. Sav. suteikti smagį ir tai susijungu-siai reakcinei spēkai klerikalų ir tautininkų, kurie neša savo

patavimas. Kraujuose ir asaro-se pasriuvusi Europa, ištisi kraštai nuterioti karo — tai yra to viešpatavimo pasekmės. Ir kam širdis kraujais apsipila vienam išlijus apie tas būsybes, kieno ten kenčia artimieji, gal-but, seni tėvai, broliai ir sesers, kas nenori, kad ir mūsų šalį lungtines Amerikos Valstijas, ištiktų toks-jau likimas, tas turi balsuoti už socialistų kandidatus.

Kas jaučia kasdieninio išna-udoimo bjaurumą, kas mato ir supranta, į ką čia paverstas kuodausiaus kapitalo darbininkas, kas turi dirbti, kaip jautis, nuo ankstybo ryto iki vėlam vakarui, kitiems milijonus krauti, o pats ubagu mirti, — visi kapita-lo išnaudojamieji turi balsuoti už socialistų kandidatus. Kas balsuos už demokratų, republi-

ca del netikusių įstatymų ir nezmomisko brangumo; karui asitikus lygiai turės gulyti del kazin kieno reikaly savo galvas... Nejaugi jus, katalikai darbininkai, nematote to ir ne-sirūpinate, kad tik visų darbi-ninkų vienybeje galybė? Nejaugi jus da tiek apjauk, kad per rinkimus atiduosite už savo bu-delius balsą? Nejaugi duositės švedžiot visokiems lietuvių po-litikerams, kurie už pinigus agiuoja už kapitalistų kandida-tus? Nejaugi jus patis sau vitvė ant kaklo naršitės? O, ne! Tai nevalingas dailtas. Užtat eikite ir balsuokite už darbininkų kan-didatus — už socialistus.

Draugės, moters darbininkės! Kviesiame ir jus prisidėti prie bendrojo mūsų darbo. Del vie-

dirbti, kartu agituoti už socia-listų kandidatus. Kas iš moterų jau suprato politikos teisių rei-kaligumą, turi taip-pat remti ir, kur gali, balsuoti už socia-listų kandidatus, nes tik socia-listai yra tikri jų teisių sulygi-nimo šalininkai. Buržuazijos partijos tik prizadų nesigaili.

Platinkime per šitą savaitę kuodaugiausia socialistų literatu-rą, pirmiausia Raudonąjį "Kovos" numerį, nes tai bus geriausia agitacija už socialistų kan-didatus ir už socialistų idėjas. Platinkime "Naują Gadynę" kuri taip-pat suspės išleisti Rau-donosios Savaitės pradžioj. Mūsų suvažiavimo nutarimu, pirmiausia turi būti platinama per Raudonąją Sav. LSS. or-ganai ir knygos, jų prenumera-

Wilsonas, Hughes ir Humbugas

Lapkričio 7 d. Amerikos darbininkai-paliečiai turės progos parodyti, ką jie per keturis paskutinius metus išmoko ir kokią ateitį jie mano susitverti. O pasimokinti yra iš ko, nes Morgano administracija pasirodė nei kiek neblogesnė už Rockefellerio administraciją. Ir jeigu da yra darbininkų, kurie ikišiol da neužsidavė sau klausimo, tai dabar paskutinė proga, nes rinkimai jau čia pat. O klausimas labai paprastas:

Ką davė gero demokratų administracija darbininkams

I tai galima atsakyti tik perskačius visa tai, ką jie 1912 metais žadėjo.

Gyvenimo brangumas. "Mes tvirtiname, kad priežastis pragyvenimo brangumo glūdi augstuose maituose, kuriuos įvedė ir palaiko republikonų partija, ir dideliuose trustuose ir prekybos konspiracijose (paslapyse), kurios veikia po įstatymų priedanga... Kol nebus numesti muitai ant įvežamo maisto ir visos, kriminalinės konspiracijos nebus sutriuškintos, tol pigus gyvenimas negalimas. Ir todėl ta demokratų platforma sako, kad jie (demokratai) panaudosią "visas galimybes" suvaldyti privatinį monopolijų ir įvedimui tvarkos, kurioje gyvenimas turės atpigti. O dabar jūs visi, balsavusieji 1912 metais už demokratų partiją, pasiklauskite patis savęs, jeigu pas save atsakymo nerasiite, tai klauskite savo moterų ar šeiminių, kaip demokratų valdžia atpigino gyvenimą. Atsakymas bus aiškus ir trumpas: visos gyvenimo sąlygos, už kurias traukdavo šeiminkaujant republikonams, per demokratų šeiminkavimą pakilo nuo 15 iki 60 procentų brangiau. Kodel? Todėl, kad Morganas ir jo "broliai" keturias dešimtis milijonų dolerių vertės prekių išgabeno į Europą. O kiek darbininkai iš to milijonų gavo? Atsakymas nereikalingas: pasidžiūkite savo kišenes ir bus užbaigta: iš tuščio į sausą negi įplisi.

Įplaukus nuo pelno. Ta pati platforma aiškina, kaip demokratai surinkė daug mokesčių. Valdžios bindžetas susidėsis iš įplaukų nuo pelno. Kas nori žinoti, kaip demokratų administracija tą įstatymą įvedė, teperskaitykite valdžios agento Manly'o raportą. Jį gali bile kas gauti veltui, parašydamas laiška S. T. Hughes'ui, redaktoriusi News-paper Enterprise Ass'n, Cleveland, Ohio. Tena aiškus, kad kas metai Amerikos piniguočiai tu "įplaukų nuo pelno" nuo Amerikos žmonių pavagija tris šimtus ir dvidešimt milijonų dolerių, o kabineto išlaidas apmoka darbininkai nuo savo "pelno".

Prieštartinis įstatymas. "Mes reikalaujame, kad civiliai ir kriminaliniai įstatymai būtų pridedami ir panaudoti prieš trustus ir jų viršininkus; taipgi mes pridedame išleisti įstatymus, kurie padaryti monopolijų egzistenciją negalimu daiktu". Kaip demokratų valdžia šitą savo didelį uždavinį atliko, darbininkai gali įsitikinti iš pamfletu, išleisto ir uždrinto "Standard Oil Company". Tas pamfletas, parašytas Rockefellerio generalio administratoriaus, pasirodė 1910 metais, ir paties "Jono" atstovo lupomis apreikšta, kad Rockefelleris yra savininkas 50 didžiausių Amerikos kompanijų. Bet tuomet Rockefelleris da nebuvo bilionierius; jis tapo juo tik demokratams benaikinant

privatus monopolius, ir šiuo dienu Jonas gali nusimti kepti prieš Wilsoną, nes jis yra savininku virš 60 didžiausių Amerikos kompanijų.

Prezidento terminas. "Mes stovime už tai, kad tas pats žmogus būtų renkamas prezidentu tik vienam terminui, vadinasi, antru kart negalėtų kandidatuoti; mes stengsimės praveisti konstitucijoje tokį įstatymą. Su tuo sutinka ir mūsų kandidatas į prezidentus (taigi Wilsonas)". Šita jų priešiga Wilsonas dabar turėtų jau rengtis į mokyklą vėl mokintojauti, o ne trankytis po visas pabulkes ir gaudyti savo balsuotojus.

Šėrimas dykaduonių. "Mes apkalbiname republikonų administraciją (tarp ko kita) už samdytą pasibaistino skaitliu be-reikalingu valdžios darbininkų, kuriems mokama didžiausias algos iš liaudies kišenių". Rezultatas išėjo, kad prie to republikonų jau "pasibaistino skaitliu" da pridėjo kelias dešimtis, ir jiems taipgi moka "iš liaudies kišenių".

Geleželiai. "Mes prižiūrėsime (be kitų dalykų), kad už geleželių vežiojimą būtų nustatytos tinkamos kainos". Jie tą kuopukiausia atliko: pirmiausia reikėjo mokėti po du ir pusę cento už mylią, o demokratų administracija pasakė, kad ji da ne visus pinigus iš pasazierių iškaupė; tai kas da liko, tą pavėdė atlikti geleželių kompanijoms, ir dabar mokam po 3 centus už mylią.

"Darbininkų teisės". Ši demokratų partijos platformos skyrių paduodu pilnam vertime. "Besipiečiantis dirbimo organizacija daro butinu reikalu nesiauti (kurie turtus gamina) teisiu organizuotis delei apsaugojimo algų ir pagerinimo darbo padėjimo; ir į tokias darbininkų organizacijas negalima žiūrėti, kaip į nelegalius susijungimus varžyti pramonę".

"Mes užtikriname, kad demokratų partija išleis įstatymą, sukyeriantį darbo departamentą, kuris veiks atskirai nuo kito departamentų prezidento kabinete. Tojo departamento globoj taipgi bus ir kasyklos.

"Mes užtikriname, kad demokratų partija taip toli, kiek federalės teisės leidžia (o ko jos neleidžia?), įvestų darbininkų apdraudus įstatymą nuo susižeidimų ir mirties".

Štai turite. O dabar nuvažiuokite į Duluth, Minn., į Bayonne, N. J., į Old Forge, Pa., į Pittsburgh, Pa., į Calumet, Mich., ir šimtus kitų vietų, ir pamatysite, kokią darbininkai nuo demokratų gavo teisę "organizuoti".

Kas žino, kokią teisę galima gauti pas Rusijos kazokus, "organizuoti", tai pilniausia supras, kad Wilsono draugams pavelyta nešiotis tas pačias nagai-kas. O kas gi, kad ne demokratai ir republikonai, atmetę socialisto Meyerio Londono kongresui įnešimą įvesti visoj šalyj federalę darbininkų apdraudą? Žemės dirbimas. Demokratai ir ukininkams žadėjo įtaisyti "mokslingą žemės dirbimą", kiek galėdami gelbėti ukininkams ir jų produktų vartotojams ir "išnaikinti visus mекle-rius, kurie spekuliuoja ukės produktais". Šitą jie taipgi puikiai išpildė. Dabar kiaušinių neparduoda tolei, kolei jie nepradeda gesti sandėliuose, nes spekuliantai gali laikyti pas save to, kol sėkrovose pristigau ir tuomet galima brangiau paimti. Kiaušinių brangumą daugelis išskina tuomi, kad jie parduoja ir labai tankiai) ne tik kiaušini,

ALLAN L. HUMBURG. Socialistų partijos kandidatas prezidentus.

bet ir visucuką jame; o tokie pietūs kaip tik ir pritinka demokratų šalininkams; ir kiaušini ir višta, — dvi "patriovos" viename puode.

Sveiko maisto ir žmonių sveikatos įstatymas. Šitas dalykas irgi gerai nusisekė: visą sveiką maistą išgabeno į Angliją, nes paisant nei vokiečių "Bremenu" sustoti ir fabrikai, maisto kaina špusu, o Amerikos didmiesčiuo būtų pasibaistinau pakilus, ir se pradėta pardavinėti, o žemė vieton avienos. Kas delei, šis nių sveikatos, tai visi aptariai neatsakytų paliudyti, kaip paskutiniiais laikais jie parodė daugiau įvairių "vidurių, o. s. c."

Tai yra demokratų partijos valdžia veidrodyje. Jie prizadai ją pačią sumušė ir daro pamazgų puodu, kuriu amžinas beprotis ir apgavikas tegali darbininkams sityti. Čia da ne viskas. Demokratai nuėjo taip toli, kad iš Amerikos padarė Rusiją, iš jos žmonių vergus, iš jos prezidento, o čia nors tas caras ir uetū karūnos, bet jis gavo tokią valdžią, kaip ir kiekvienas demokratų kandidatas. Jis supranta savo klesos uždavinius ir kovoja dėl jų. Tai ve kokie Wilsono nuopelnai—minėto įstatymo išleidimas. Nėra abejonės, kad tas viskas buvo padaryta Morganos žinia ir pritarimu.

Da yra dar vienas faktas, kuris turėtų būti prisimintas. Jis yra tas, kad Morganas su savo darbininkams, nebutu kam į favorą, pristatyti angliu turėtų būti atlikti dirbė karo amunicija, piau. Dabartės gi tas partijos valdžia ir jau padarytos nebebutu kuvo atgabenti ir prielaukas ar prie Kanados rubežiaus; nusistętu laikas, pasibaigtų su užsieniū kariaujančiomis valdžiomis sutarčių terminal ir Morganas ir jo draugai: Carnegie, Schwab, Gary ir kitų būtų pradėję šimtus milijonų dolerių per kelias dienas.

Kad apsaugojus šituos reikalus, Wilsonas buvo priverstas šaukti specialę kongreso sesiją ir išleisti neva aštuoniū valandų darbo dienos įstatymą geležkelio darbininkams. Už tai Morganas ir jo klesos žmonės padengs Wilsono rinkimų išlaidas.

Atkvaizdoje šitų faktų lai Amerikos darbininkai pagalvoja, ko jie gali laukti nuo Wilsono ir demokratų partijos. Prezidento Wilsono žodžiai bus geriausias aiškintojas: "Delei naudos ir apsaugojimo savo darbdavių darbininkai privalo stoti urmu kariuomenėn".

Pamatė, kas tie per demokratai ir kokie jie darbininkų "draugai", pažiūrėsimė, kas yra tasai Hughes ir jo partija.

Republikonų partija ir kapitalistų tarnas Hughes

"America First!" Taip pasakė baptistų kunigo sunus nuo jaunystės, iki šių dienų asmeniškias Jono Rockefellerio draugas, didžiųjų korporacijų advokatas, buvęs New Yorko valstijos gubernatorius ir Jungtinių Valstijų augščiausio teismo parys—Charles Evans Hughes, republikonų partijos kandidatas į prezidentus. Ką jis tuomi "Ameri-

J. R. KIRKPATRICK. Socialistų partijos kandidatas į vice-prezidentus.

atsitikimas būtų privedęs prie baisiausių riaušių, jei ne prie revoliucijos, ir tuomet Wilsono partija būtų buvęs suplota į blyną. Gi valdžiai nesikišant į geleželių reikalus, Morganas ir jo "draugai" būtų suparalyžavę visą industriją, nes, nėsant kam pristatyti angliū, būtų turėję sustoti ir fabrikai, maisto kaina būtų pasibaistinau pakilus, ir ai galėjo priversti prie generalio dirbimo šakų lokauto, kas išieškia bankrutą visam Amerikos biznui. Pasiduoti darbininkams — ne, Morganas to nepadarė, nes jis aiškiai pasakė, kad, spildzius geležkelio darbininkų reikalavimą, atsibustu visi neorganizuoti Molio Motie-jar ir kitose dirbimo sakose ir pareikalautų sau lygių teisių. Gi tuomet būtų didžiausias nuostolis visai kapitalistų klesai.

Morganas ne toks, kaip mūsų patriotai-darbininkai: jis supranta savo klesos uždavinius ir kovoja dėl jų. Tai ve kokie Wilsono nuopelnai—minėto įstatymo išleidimas. Nėra abejonės, kad tas viskas buvo padaryta Morganos žinia ir pritarimu.

Da yra dar vienas faktas, kuris turėtų būti prisimintas. Jis yra tas, kad Morganas su savo darbininkams, nebutu kam į favorą, pristatyti angliu turėtų būti atlikti dirbė karo amunicija, piau. Dabartės gi tas partijos valdžia ir jau padarytos nebebutu kuvo atgabenti ir prielaukas ar prie Kanados rubežiaus; nusistętu laikas, pasibaigtų su užsieniū kariaujančiomis valdžiomis sutarčių terminal ir Morganas ir jo draugai: Carnegie, Schwab, Gary ir kitų būtų pradėję šimtus milijonų dolerių per kelias dienas.

Kad apsaugojus šituos reikalus, Wilsonas buvo priverstas šaukti specialę kongreso sesiją ir išleisti neva aštuoniū valandų darbo dienos įstatymą geležkelio darbininkams. Už tai Morganas ir jo klesos žmonės padengs Wilsono rinkimų išlaidas.

Atkvaizdoje šitų faktų lai Amerikos darbininkai pagalvoja, ko jie gali laukti nuo Wilsono ir demokratų partijos. Prezidento Wilsono žodžiai bus geriausias aiškintojas: "Delei naudos ir apsaugojimo savo darbdavių darbininkai privalo stoti urmu kariuomenėn".

Pamatė, kas tie per demokratai ir kokie jie darbininkų "draugai", pažiūrėsimė, kas yra tasai Hughes ir jo partija.

Republikonų partija ir kapitalistų tarnas Hughes

"America First!" Taip pasakė baptistų kunigo sunus nuo jaunystės, iki šių dienų asmeniškias Jono Rockefellerio draugas, didžiųjų korporacijų advokatas, buvęs New Yorko valstijos gubernatorius ir Jungtinių Valstijų augščiausio teismo parys—Charles Evans Hughes, republikonų partijos kandidatas į prezidentus. Ką jis tuomi "Ameri-

ca First" norėjo pasakyti? Kas turi smagenu, tas lengvai gali suprasti, ypač, jeigu perskaitys šito pono praeitį. Tai tas pats Charles, kuris 1889 metais su savo firmos nariais Cartieru ir Choate išėmė "injunction" prieš New Yorko miestą, nutarusį, kad elektros kompanijos suvestų elektros vielas į žemę, nes jos tuč tarpu kaboją ant medinių stulpų, be jokios apsaugos, ir užnušinėdavo daug žmonių. Hughes stoją kompanijų ginti, tvirtindamas teisme, kad toks miesto kišimasi į kompanijų reikalus tai esąs pasikėsinimas ant privatinės nuosavybės. Ir kuomet miestas parikalavo per teismą tą "injunction" nimiti, Hughes vėl stoją už kompanijas, nepaisant to, kad vielų suvedimas po žeme reiskė išgelbėjimą kelių šimtu žmonių sveikatos ir gyvybės kas metai.

1901 metais ne kas kitas, kaip Charles Evans Hughes ir jo firma išgavo iš New Yorko miesto tarybos žemės vesti geležinkelį New York, Westchester and Boston kompanijai, kuri buvo neteisėta ir susidėjo ne iš ko kito, kaip Morgano ypatos, arba New York, New Haven and Hartford geležinkelio savininkų. Ačiu Hughes'ui ir jo firmai, Morganas dykaj nuo New Yorko miesto tarybos gavo visas kelių linijas, kokiomis tik galima įvažiuoti miestam per jo dalį, vadinamą Bronx.

Kadangi 1905 m. tasai Hughes, ieškodamasis didesnės karjeros, truputį pašokdino kelias apdraudus kompanijas už apsi-draudusių žmonių pinigų vogimą, tai keli laikraščiai pradė-

kuomet Hughes tapo gubernatorium, tai savo padėjėjams kuopilniausia už aukas atsiųgėno. Ne tik jis numetė po stah aibes skundy ant prokuroro Jerome, kuris leido T. F. Ryan'ui prisisavinti šimtą milijonų dolerių su viršum Cortland & Wall Street Ferries geležinkelio kompanijos akcionierių (šerinkų) turto, bet atvirai leido didiesiems piniguočiams apipledinti kiekvieną, kas tik buvo gipnesnis. Be visko kito, Hughes teikėsi apkopoti galvas visiems N. Y. legislaturos (valstijos seimo) įstatymams, kurie kiek daugiau ljet kapitalistų kišenes. Jis dėjo visas pastangas, kad sutriuškintus įstatymą mokesčių nuo pelno; jis vetavo (atmetė) kitą įstatymą nustatantį 2 centu myliai už gabimamą pasazierių geležinkeliu; jis vetavo įstatymą, kuris nustato 5c už žmonių gabenimą gatvėkariais į Coney Island. Kuomet jis vetavo dviejų centų įstatymą, tai šitaip savo pasielgimą aiškino: "Tokio įstatymo priėmimas negalimas" jau ir todėl, kad to pakankamai neistyrė įstatymų leidimo įstaigos, neigi buvo la-tai bandyta daryti po valstijos priežiura, nei gi šitokios kainos nustatymas paremtas kokiomis patikrinančiomis skaitlinėmis, ir kurių būtų galima daryti išvados, kad toks įstatymas bus galima praktikuoti be skriaudomų geležinkelių kompanijoms".

Iš to aišku, kieno nando Charlesui Evansui Hughes'ui rupi. Ir todėl visai nedyvas, kad žinomas kapitalistų žemiausias tarnas William Howard Taft, tuomet buvęs S. V. prezidentu, tą žmogų pakėlė (1910 m.)

Karas, kapitalizmas, pelnas.

jo šaukti, kad Hughes tinkas į New Yorko valstijos gubernatoriūs. Republikonai pastatė jį kandidatu. Bet giliau žiurintis žmonės pradėjo galvoti ar kar-tais tik ne tuo tikslu šis ponas kariauja prieš apdraudus kompanijas, kad didiesiems piniguočiams patiemis parupo tas ap-draudus kompanijas užgriebti? Hughes kandidaturą už-tvirtino visi didieji piniguočiai, sudėdami \$313,923; tarp jų buvo Morgano ir Mortono po \$20,000, J.-D. Rockefellerio, Hollin-so ir Welloso po \$5000 ir tt. Gi to apdraudus kompanijas, kurias Hughes taip pliekė, už jų griekū, viena jų, The New York Life Insurance Company, perėjo į Morgano rankas, gi Equitable Life Assurance Society — į Th. F. Ryan'o rankas. Iš to jau aišku, kodel tie ponai dėjo pinigus rinkimui Hugheso New Yorko valstijos gubernatorium ir kodel Hughes ugnia spaudė į pirmesniuosiu kompanijų savininkus. Ir

augščiausio teismo narius. Ge-vės tokią tarnybą, Charles parodė visus savo gabumus. Tai jis apskelbė, kad įrišimui įvairių nesuapratimų nėra reikalo vaduotis įstatymais, bet "proto išvadomis" (Rule of reason). Vaduodamasis tomis "proto išvadomis", kartu su kitais augščiausio teismo nariais, jisai patino, Hughes kandidaturą už-tvirtino visi didieji piniguočiai, sudėdami \$313,923; tarp jų buvo Morgano ir Mortono po \$20,000, J.-D. Rockefellerio, Hollin-so ir Welloso po \$5000 ir tt. Gi to apdraudus kompanijas, kurias Hughes taip pliekė, už jų griekū, viena jų, The New York Life Insurance Company, perėjo į Morgano rankas, gi Equitable Life Assurance Society — į Th. F. Ryan'o rankas. Iš to jau aišku, kodel tie ponai dėjo pinigus rinkimui Hugheso New Yorko valstijos gubernatorium ir kodel Hughes ugnia spaudė į pirmesniuosiu kompanijų savininkus. Ir

Kuomet ir Kaip Jus Turit Maitinti Savo Kudikius?

Ziurekite, kad jūsų kudikis būtų maitinamas ne tikta reguliariai, bet ir saugiai. Jeigu negalite tik būti jokių abejotimų vartokite

Eagle Brand
CONDENSED MILK

Taip lengva pagaminti. Nieko daugiau neprisidoma daryti, tik tiek, kiek reikiant, šviežiai išvirinto vandens pridėti prie tam tikro "Eagle Brand" daugumo, ir jau bus gatavas jūsų kudikiui pienas.

Iškirpk šį kuponą dabar ir prisisk jį pas (KRF) Borden's Condensed Milk Co. New York City, N. Y. o apturėsi pilnus nurodymus Lietuvių kalboje išaiškinta, kaip tą jį pienu vartoti; prie to apturėsite 52 puslapių knygelę "Kudikių Gerbuvius", kurioje pasakata kaip kudikį užlaikyti, idant jisai būtų stiprus ir sveikas.

Pilnas Vardas
Adresas

Hughes savo prakalbose pasako net tokių dalykų, už kuriuos, jei tai būtų reikalas su asilais, kiekvienas asilas nusistų tokį poną šeko piauči. Tik klausykite: "Jei kas nors šioj šalyj atsisot ir pasakys, jog as nėsū darbininkų draugas, jis žino, kad jis sako netiesą". Koks darbininkų "draugas" tas advokatas yra, galima matyti iš augščiausj privityt faktų.

Kas del jo atstovaujamos republikonų partijos, maža kas belieka sakyti. Kurie buvo Roosevelto ir Tafto rankose, tie atmena, kad ne kas kitas, kaip tik republikonų seimas įvedė Pensylvanijos valstijoj kazokiją, apmokamą valstijos lėšomis ir neuzsimančią nieku daugiau, kaip tik darbininkų streiku lauzymu. Visi žino Chicago, West Virginijos, Lawrenceo ir kitus streikus, kuriuose darbininkai buvo žudomi ir kankinami, o republikonų valdžia j tai žirėjo ir šypsojosi. Visi žino, kad aciū republikonų valdžiai, Moyeris, Haywoodas ir Pettibone'as tapo apšaukti "negeistinais pilieciais" (tuometinio prezidento Roosevelto žodžiai) ir kad Pettibone'as, aciū republikonų tvarkai kalėjime gavo džiovj ir mirė. Visi žino, kad republikonų prezidentas Taftas pasirodė šešiolikto amžiaus davatka ir darbininkui, paklaususiam, ką jis turi daryt, kada negauna darbo ir neturi duonos, Taftas atsakė: "Dievas žino". Visi žino, kad pabaigoj Roosevelto ir pradžioj Tafto valdžios (1907-8-9 m.) Amerikoj siautė didžiausias badas ir valdžia j tai jokios atydzios neatkreipė. Bet ką čia ir šnekėti. Tiems ponams rupi ne visuomenės, bet piniguočių ir savo (o jie yra tie patj piniguočiai) reikalai, ir todėl nedvyas, kad 1912 m. Roosevelt'as, negavyes republikonų nominavimo j prezidentus, pasiskelbė republikonų partijai karą, patj susitvėrė "progresistų" partija ir pats pasiskelbė prezidentu.

Socialistai tuomet tuojaus pasakė, kad tarp Roosevelto ir republikonų partijos jokių sienų nieks neperstatė ir kad "progresistų" partija gimė tik aciū Tafto nemokėjimui patenkinti didžiųjų piniguočių svarbesniuos reikalus. Aciū tam menkam tarp Rockefellerio ir Morgano nesupratimui, republikonai pralaimėjo rinkimuose. Bet šmet tas "pulkininkas" savo "partija" paleido vėjais ir pats visa gerkle šaukia už Hughesą. Mat pas jį atbudo klesinė sąmonė. O kad atsilgynti kapitalistų klesai už padarytas skriaudas, tai šių metų pavasarj išleido aplinkraščių, kuriame tarp kitko sako: "Kas nesutiks eitinti tėvynės, tas pasirodys šalies išdaviku, ir tokj prievarta ir be jokio kareivių lavinimo statyti j frontą". Tas aplinkraštis pasirodė, kada buvo norima sukelti Amerikos piliečių upas prieš Meksikos valdžią už tai, kad ji nesugebė apginti Rockefellerio biznio Meksikoje.

Ko darbininkai gali laukti iš republikonų valdžios? Tik atsiminkime Westmorelando pavieto kalmakasių, o suprasime: Charles Evans Hughes, Rockefellerio ir Morgano pirmoji ranka iki šių dienu, ir republikonų partija, kurią valdo didieji piniguočiai, negali buti darbininkų reikalų užtarėjai, nes jie suprant savo klesos uždavinius. Bet tai da ne viskas. Pažinę tuos "ponus", pasistatykime sau klausimą:

Koks skirtumas tarp demokratų ir republikonų partijų? Pasistatė ta klausimą, perskaitykime demokratų ir republikonų partijų 1916 metų platformas, palyginkime jose pažymėtus įvairius klausimus, ir pamatysime, kad yra vienas ir tas nats humbugas, kurio trokšta Wilson'as, Hughes ir visa kapitalistų klesa. Tos partijos at-

kirai egzistuoja tik vienas pries kurj siekta asekmingiau kvailintu Amerikoj darbo valandų ir tykos piliecius: vieną kukutį (kukutį) o Hughesą — Kokebinus j Amerikos darbininkus ir jo visas stabas ir lupas, tasai darbininkas keturi sufragistes, t. y. tos, kapitalietų bėgyje užmiršta pimesnė moters, kurioms gera gyj kukutj ir kimba j daujaj. Jie be jokių politikos teisių ai atsikartoja nuolatos ir atsi kurios padeda savo vyrams kartos tol, kol darbininkai nekyti moteris-darbininkes ver-supras savo klesos uždaviniuose. (Skaityk Hughes Campaign Service Bulletin, N VIII, tai tam yra gana prirodytu. apt. 28, 1916.

Kaip Wilsoną, taip Hughesą Darbininkams tik vienas ke-nominavo j prezidentus didysis teta: stotj Socialistų Partij. Amerikos biznis, ir savo pinigais balsuoti už jos kandidatus, ir įtekne abudu remia: Wilson'as j partijon savo draugus ną — Morganas ir Underwoodas rengti kapitalizmo tvarkai (Erie geležinkelio prezidentas, J. V. Stilson.

Demokratų Politika Darbo Federacijoj

Saugokitės žmonių, kurie "beaugian, negu kokios kitos partityviais" vadinasi. Visa viršijos žmonės. Ting tokių "bepartyvių" mes tu-ka g darbininkams gera rime smulkiojaj lietuvių politkomperis ir kiti Federacijos atkoj, ir iš jų darbų puikiausią sąveikvial mato demokratų partijos susipratusieji darbininkai, kuri atsišako leisti nau-pazino. Tad šiuo tarpu duosimelingus darbininkams įstaus, ku-jiems nesventos ramybės, bet, tapo darbininkų organi-paklibjms amerikonų "bepartyvių" politiką darbininkų judėjime.

Girdėjome mes ne vieną prakalbą "dėdės" Gomperso, Amerikos Darbo Federacijos surėmu valdžios vietas Mose pie-bėjusio pirmininko, kuris grie-dojo: nereikia politikos, darbininkus išganys jųj unijos. Bet iš visa ko galima buvo supras-ti, kad Federacijos unijie nereikia tik socialistų politikos, bet devyniais vėjais reikia varyti demokratų partijos politiką, nors taip-pat da menka nūdodė, jei unijų nariai remia ir republikonų partija. Gompersui pavojinga tik Socialistų Partija, kuri smaituoja j jo brolyvimsi su Amerikos Fabrikantų Sąjunga.

Gompersui savo sebu darbininkų gerovę, bet kėdang kova veda p... atėivybes varzymo... fabrikantų sąjungoj jis... daugiausia savo demokratų... biciai, su kuriais "darbininkų... labui" New Yorko milionierių banketuose puotauja? Kiekvienas susipratusis darbininkas privalo žiūrėti, kad darbininkų organizacija nebutų verčiama įrankiu buržuazijos partijj, kurios darbininkų organizacijoms ir visam darbininkų judėjimui neria kilpa ant kaklo. T. Goris.

Visi darbininkai ir darbininkai šidėmėkė gerai, kokius kandidatus paturi klerikalai ir tautininkai ir jų laikrašciai: jie stvoja už kapitalistų partijų kandidatus arba visai tyli, tarytum jie ne Amerikoj gyventų ir tarytum jiems visai nesvarbu, kas bus išrinktas, tarytum nesvarbu, kokie įstatymai bus išleisti tarytum nesvarbu, ar bus Amerika įtraukta j karą, ar ne. Iškurjū savo tyliėjimui jie tik-patūri tų niekingą tvarką, kuri dabar čia yra.

Dabar ar paskui balsuot už socialistus

Yra nemaza socialistų užjau-tėjų, kurie tikj, jog socializmas yra geras dalykas, bet tuo tarpu ketina balsuoti ne už socialistų kandidatus, bet už demokratų Wilsoną arba republikonų Hughesą. Vieni jų mano, kad Wilson'as daug naudingų reformų darbininkams duosias, kiti mano, kad Hughes juos išvesias iš "žemės nevalios" j gerovės rojų. Jie sako: dabar balsuosime už Wilsoną ar Hughesą, o kitais rinkimais tai už socialistų kandidatus. Girdi, šiuo tarpu socialistai visvien negaus tiek balsų, kad jų partija galėtų ką gera darbininkams padaryti, ot, kitiems, rinkimams atėjus, tai, esą, socialistai busių tiek sustiprėję, jog, už juos balsuojant, galima busių tikėtis naudingų darbininkams reformų. Ir tokia logika vaduojasi ne tiktašiai jau "socialistiškos minties" žmonės, bet ant josios suklympanet tili buvusieji Socialistų Partijos autoritetai. Toks ve Wm. English Walling, New Yorke, pasiskelbė balsuosias už "progresyvi" demokratų kandidatą Wilsoną. "The Masses", nevasocialistų laikraščio, redaktorius Eastman'as taip-pat liko Wilsono "reformų" užhipnotizuotas. O tai da ir ne kokie paprastai buvusieji socialistai, tik "revoliucionieriai", šturmininkai, kuriems Socialistų Partija buvo perdaug rami, neganą revoliucinė. Žinoma, tokiuose upas greitai keičias, ir "revoliucionieriai" partija lieka demokratai ar republikonai. Juk ar ne tas-pat matyt ir pas mus "revoliucionierius", Laukj ir jo kompaniją, kurių "revoliucionumas" verčiia juos agituoti už buržuazijos partijos?

Be Wallingo ir Eastmano, esama dešimtai tokių "teorininkų", kurie balsuosias už Wilsoną, nes jis išgelbės nuo karo. Tie gaivalai, kurie apleidžia Socialistų Partiją, po savo šlo-kio ar tokio trukšmingo veikimo, paprastai parodo, kad jie niekuomet socializmo dvasios nesuprato, jog klesų sąmonės jie neturėjo, o tik prie socialistų buvo prisiliejė — vien todėl, kad iš socialistų judėjimo laukė kokių tai greitų perversmų, reformų, kiti todėl, kad jiems rodėsi, kad jie galėsia rasti dirvos savo "revoliucionumui" socialistų eilėse, treti todėl, kad jie manė, buk socializmas yra tai judėjimas, kurio pagalba jie galėsia vykinti siaurai suprastą jų moralę, etiką, "visuomenę teisybę" ir tt. Visi panašaus plauko gaivalai, paputus kapitalistų partijų "blofų" vėjeliui, atkrinta nuo socializmo medžio, kad voliotųsi kapitalistiniame purvyne. Tokiems pinai tinka "dvasios ubagų" vardas.

Europos karui prasidėjus, nieks smarkiau nesmerkė vokiečių socialistų už valdžios patarėjimą, kaip tie Amerikos socialistų "revoliucionieriai". Jie saukė, net balsas buvo danguj gurdėti: mes greičiau sutiksimė, kad mus prie sienos sustatyti ir sušaudyti, o nelaužysime socialistų principų, neisime karan. Buržuazijos kandidatygi kova jiems rodosi bė palyginimo svarbesnė už patj Europos karą. Jie butų galvas padėję, o karah nėję; dabar gi jie, socialistų principų išsizada, eina talkon buržuazijai, kad Wilsoną išrinkus. Taigi, sulig jų pačių tvirtinimu, delei demokratų partijos jie aukoja daugiau, kai savo gyvastj, aukoja principus. Bet ne ką geresni ir tie, kurie nėra prigulėję Socialistų Partijai, bet kurie giriasis geidžij socializmo, o "tuom tarpu" balsuoja už buržuazijos partijas, nes, girdi, visticke socialistų kandidatai nebusių išrinkti. Ir demokratų ir republikonų partijos atvejū atvejais savo veikimu prirodė, kad jos galvas deda už kapitalistų reikalus ir parduoda jiems darbininkus. Kas tikta turi akis, kad mačius, o galvą, kad mačius, galėjo tuom įsitikinti. Rodos, geriau balsuoti už socialistų kandidatus, kad-ir jie nebutų išrinkti, negu balsuoti už kapitalistų kandidatus, kad-ir nebutų abejonės delei jų išrinkimo. Juk verčiau balsuoti už tai, kas gera, kad to ir negautum, negu balsuoti už tai, kas bloga, kad-ir tą blogą tikrai galėtum gauti.

Kiekvienas balsas už socialistų kandidatus reiskia protestą prieš dabartinę tvarką, reiskia antausj kapitalistų šeimyninkavimui. Kiekvienas balsas, atiduotas vienai ar kitai buržuazijos partijai, reiskia dar vieną grandį j retėžj, kuriuomis kapitalistų klesa laiko surišusi darbininkus.

Neziurėkime šuntakiais nuėjusių "vadų"; pati Socialistų Partijos armija, nors turi netobulumų, bet, apskritai, yra sveika, ir neis minimų vadų klaidingų keliu. Milžiniškos savo reikalus suirantancios mimos balsuos už Socialistų Partiją. Kas tik pasitiki socializmu, turi visada balsuoti už Socialistų Partiją, nedaryti išėmimų: dabar da balsuosiu už Hughesą ar Wilsoną, o paskui už socialistų kandidatus. Jeigu šio krašto darbininkai, kurie socializme mato gerą, butų visada balsavę už Socialistų Partiją, o ne už tuščius buržuazijos partijų žadėjimus, tai šiandie socialistai jau turėtų galingą balsą Amerikos valdyme, ir darbininkai butų gavę ne tuščij žadėjimų, bet tikrai naudingų reformų ir butų keletą žingsnių pažengę linkui išsiliosavimo iš sandymo vergijos. K. Vidikas.

VIENAS ŠUVIS PERNIEK, TAI KITĄ LEIDŽIA

Kol pradėsiu pasakoti atsitikimą, kuris yra taisamos didesniam darbininkų išnaudojimui, turiu skaitytojus supazindinti su figura, kuri čion figuruoja. Ta figura yra vienas Amerikos kalinukų, kuris turi apie 100 įvairių amunicijos dirbtuvių Amerikoj, — tai Du Pont. Kaip visi ginklų dirbėjai rupinasi "tėvynės gerove", taip ir ponas Du Pont daro.

Taip rupinasi tėvynės gerove Vokietijos Krup'as, kuris dirbo ginklus visoms toms šalims, kurios dabar jau treti metai, kaip žudo ir gyvastis ir turtus, ir visą mūsų tėvynę pavertė j degečius ir kapus. Taip-pat ir Du Pont nori aprupinti Ameriką. Nors vienas pasikėsinimas nuėjo perniek, tai "geras tėvynainis" taiso kitą. Tik paklausykite kokią juokingą ir kvaila istorija buvo: Šią vasarą, kuomet karo šmėkla su Meksika kabojo, kaip ant

Atminimui streike užmušto darbininko.

es tapo gubernasavo padėjėjamiz aukas atsilygnumetė po stahunt prokuroro Jedo T. F. Ryan'aitą milionų dolerCortland & Wall geležinkelio komierijų (serininkų) irai leido dideliams apipiesimėtik buvo špico kito, Hughesj galvas visiems os (valstijos seiš, kurie kiek dantalistų, klesnos pastangas, kad atymą mokėsių is vetavo (at-žstatymą, nustanyliai už gabini-geležinkelio; jis, kuris nustato gabenimą garviaIsland: Kuomet j centų įstatymą, pasielgimą aiskitymo priėmimas ir todėl, kad to štyrė įstatymų neigi buvo tatyti po valstijos šitokios kamos emtas kokiomis skaitlinėms, iš ma daryti išvatytymas bus g- i be skriauda-panijoms...

ėjo j augščiausj teismą ir antgalo, 1912 m. augščiausias teismas patvirtino Conn. valstijos teismo nuosprendj. Charles Evans Hughes stoji už tai, kad streikininkai skrybėlių dirbėjai užmokitų baumė. Prieš-trustinuis įstatymas panaudota išardymui darbininkų organizacijos, nes aišku, kad keli šimtai narių negalėjo tokios baumės užsimekėti. Nėgana to augščiausias teismas, su Hughesu priekyje, nusprendė: jei unija paskelbė boikotą kokiai-nors firmai, to-ros boikotas negali būti nu-šalinti po \$5000 kiekvienas ir da pasodinti vieniems metams kalėjiman. Sis įstatymas vėliaus tapo sušvelnintas, prie jo pridėta pasarga: jeigu kokia-nors unija sudarys suokalbj prieš bent kokią pramonę, tai jos viršininkai bus baudžiami, kaip augščiaū šakytą.

Sitų faktų akvaizdoje, kiekvienas žmogus gali suprasti, ką reiskia Hugheso obalsis: "America First". Tai yra užtikrinimas, kad Amerikos piniguočių (o daugiausia Rockefellerio) interesai užsieniuose ras Hugheso administracijoje (jei Hughes bus išrinktas prezidentu) kuopiliausj apgynimą. Delei šitos priezasties tasai korporacijų advokatas, už visus kitus demokratų partijos griekus pasmerkdamas Wilsoną, visai nieko neuzsimenta apie tai, kad Wilsono administracija padarė prezidentą caru ir paskyrė šimtus milionų dolerių karo tikslams. Priešingai, Hughes šaukia, kad demokratai da neikvaliai pridirbo kanuolėms pašaro, kad fejsteingę praveisti įstatymą, leidžiantj Jungtinių Valstijų valdžiai laikyti nuolatinę kariuomenę iš miliono vyrų, kad neikvaliai pristatyta karo laivų ir pridirbta kanuolių.

Ne veltui Hughes savo prakalbose tvirtina, kad "Amerika deklaracijomis neatlaikys savo reikalų". Ir todėl "republikonų" partija nesiremia svetimais kariais, kad apsaugojus šią šalį nuo sunaikinimo" (skaityk. "From the candidate on the Road", Hughes Campaign Service Bulletin N VII, Sept. -21, 1916). - Bet jeigu republikonų partija "nesiremia svetimais kariais, kad apsaugojus šią šalį nuo sunaikinimo", tai kokiais kariais ji remiasi? Yra tik du karu: savo ir svetimas. Hughes sako, kad jo partija stvoja už karą, o jis tatau geriausia žino.

itės trukdę larbą

dalykai dedasi... Artinasi diena... Jung. Valstijose... aukos nukentėj... ro Lietuvos žmo... laiku visi Ameri... rodos, turėtų in... iegas, kad susid... išjudinus iš ap... engenių minias... Lietuvos likim... ventojus — žodiu... lausiai prisiteng... Dienos.

Įjimu, tačiau, nu... kai-kurie žmo... ammomente va... s ne pastumėjim... jo trukdymų ir... esiliauja taip d... visų progresyvių... zanicijų ir spau... savo pragaištini... noteisėtai prisit... gti Lietuvos Di... yų vardu, pamė... am Selpimo, For... ocialistų Sąjung... esyves mūsų vi... niziacijas. Pasi... kišiol pas... siuntinėti į vis... sakymus ir g... net vazinėjo... kad užtikrin... merikonų vien... r kad jos akty... r priešus, ka... ketinančius p... surinktas la...

ingsniai pagri... irutę ir vald... Bet jie tuo d... gresyvių vien... atstumta nes... ietuvų Dienos... jos skyrimus... ngu p. Shur... būmų kad... tūvų ir... ro K-to įgal... Fondo skyr... sty išsirus... Taigi dala... itetas su sav... vot prieš juos

gauna leid... o C. Re... o žmonės r... valdžiai ir... uos leidimus... ukėgane, Il... ich., Bridge... enectady, y... daugelyje li... jų pranešim... ai nesidrom... neizt ir ap... idą valdžiai... prezidentas... stuat prieš... tai yra vi... ū. Jeigu pe... norėje leis... darbe bu... ūja, tai je... ti kitų ve...

dienu iš... Liaukitės... ir su savo... intrigo... trukdymų... nija varg... eną reiki... suteiktas... pagalbos... ugiau gal... ai atsako... menų, bei... tę daug... rinkimas

Augis, ezidentas... ro lietu... nkti lap... armėnais... nutar... Rinkėjus... ir So...

ŽINIOS

AUSTRŲ MINISTERIŲ PIRMININKAS UŽMUŠTAS REVOLIUCIONIERIAUS.

Viennoj, užmuštas Austrijos ministrų pirmininkas grafas Stuerghk. Užmušė jį Fridrikas Adler'is, garsaus austrų socialdemokratų vado Viktoro Adlerio sunas. F. Adler'is buvo socialistų žurnalo "Der Kampf" redaktorius. Tai yra tarptautinis socialistas, kuris į šį karą žiuri daug-maž taip, kaip vokiečių R. Lybknechtas.

Pirmame kamantinėjime po ministerio užmušimui Fr. Adler'is sakė todėl jį užmušęs, kad jis priešinosi austrų parlamento susaukimui. Nuo 1914 m. kovo mėnesio austrų parlamentas nesykė da nebuvo šauktas. Ministrų pirmininkas bijojo, kad susirinkę žmonių atstovai nepradėtų karo klausimus risti kitaip, kaip juos riša valdžia. Stuerghko elgimasis iššaukė daugybę protestų. — o Adlerio kulka buvo patsi skaudžiausias revoliucinių elementų protestas prieš jo politiką.

Drg. F. Adler'is nebuvo teroristas, ir jei prieš jo, tai iš to matyti, koks nepasitenkinimas viešpatauja Austrijoje iš siaučiančios reakcijos ir karo.

VOKIEČIAI PAĖMĖ DIDŽIAUSIĄ RUMUNŲ UOSTĄ.

Rumunijoje vokiečių generolo Mackenzono armija perėjo per Dobrudžą iki Juodųjų marių ir paėmė svarbiausią rumunų uostą Constanza. Dabar vokiečiai gula ant Cernavodos geležinkelio stoties, kad nutvėrus Bucharesto geležinkelį. Rumunai šia mažai bepaieigia priešintis vokiečiams. Vokiečiai ketina traukti ant Odosos, rusų divizijos Juodųjų marių uosto.

LSS. NAMUL.

Drg. V. Černiauskas iš Springfield, Ill., pasižada paspaudėti \$100.

PHILADELPHIJOS PAZADĖJO

Pažadėjo draugai šimteriškai padėti \$100. Jei bus Philadelphiai stotima, \$15 ir kiti.

PRISTIGĖ AMUNICIJOS.

Vidurinio fronto rusų puolimai ant vokiečių nusilpėjo. Kalbama, kad šito priežastis esanti amunicijos stoka. Apie savo laimėjimus rusai jau nekalba, tik praneša, kad vokiečių užpuolimai buvę atmušti ties Brody ir kitur.

BULGARAI-TURKAI-VOKIEČIAI, SUMUŠĘ RUSUS IR RUMUNUS, PAĖMĖ DOBRUDŽOS MIESTĄ TOZLĄ; 3,000 RUSŲ PAKLIUVO JŲ NELAISVĖ.

Žiemius nuo Somme upės angliai atėmė vokiečiams 1000 masty ilgio apkasus pietuose Ancre ir Guendicourto.

MAŽA VILTIS N. Y. GATVIAKARIŲ STREIKĄ LAIMĖTI.

Chicago, Ill. — 15,000 Chicago miesto geležinkelių darbininkų unijos narių, sudėję po \$1.00 nuo nario, atsiuntė \$15,000 šelpti New Yorko karų streikininkams.

Elektros geležinkelių darbininkų Sąjungos valdyba kreipias į visus unijos narius, kad visos tos sąjungos nariai užsidėtų po \$1.00 mėnesinio mokesčio šelpti New Yorko streikininkams. Kadangi elektros geležinkelių sąjunga turi 100,000 narių, tai tuo būdu galėtų sudėti po \$100,000 mėnesiui.

Vienok, ar ir šelpiami streikininkai galės laimėti streiką. — tai yra didelis klausimas. Nes kompanijos prisiamdė užtikrinti streiklauių. Karais, streiklauių varomais, pradeda vis daugiau žmonių vazinėti. Tai paprastai esti visokie ponaičiai ir ponios iš smulkiosios buržuazijos ir iš krautuvių ir ofisų raštinkelių. Tie gaivalai, iš visa ko matyt, didžiuojasi, gavę progos palaikyti kompaniją ir pasirodyti "antistokratams", nepaisančiais darbininkų. Pirm streiko, davavo,

suvis maža matyti nutukusių ponijų ir ponų vazinėjant gatviakariais; nedaug, palyginamai, vazinėdavo ir šiaip sportų; perprasta, mat, budavo jiems su darbininkais vazinėti. Dabar gi išrodo, jog net buržuazijoj madon jėgo vazinėjimas streiklauių gatviakariais. Suprantama, atsiranda ir, nesuspriusų darbininkų, kurie tais karais vazinėja. Bet prieš tokius buržuazai nesipučia, nesigėdi sėdėti viename suole su nuplyšusiu nesuspriusiu; mat jis yra aklas išnaudotojų talkininkas, jų tarnas.

Susipratusieji darbininkai vis da darban ir iš darbo pėsti vaikščioja arba pigiais automobiliais vazinėja.

6 užmušti del streiklauių.

Nors, rodosi, per kelias savaites streiklauijai jau turėjo šiek tiek pramokti savo darbo, be menkai tepamokę; gatviakariai, it čerepškai (želviai) palengviausia šliauzo, o nelaimingų atsitikimų daugybę pridirba.

Nuo streiko pradžios ikišiol jau streiklauių karai užmušė 6 žmones ir skaudžiai sužeidė daugiau ne 200 žmonių. Nėra tos dienos, kad kas nebutų užmuštas, sužeistas arba kad kur gatviakaris nesukultų.

Pittsburgh, Pa. — Cratono angliakasiai buvo susirinkę pasiklausti Angliakasių Federacijos prezidento White'o prakalbos. Štai jį tą ramų susirinkimą ateina kasyklų kompanijos prezidentas Iseman, vedinas penkiais policistais, kurie tuoj ir pradėjo šaudyti žmones. Darbininkai atsakė policistams taip pat revolverių šūvais. Sužeista vienas darbininkas ir vienas policistas.

LSS. NAMUL.

Drg. V. Černiauskas iš Springfield, Ill., pasižada paspaudėti \$100.

PHILADELPHIJOS PAZADĖJO

Pažadėjo draugai šimteriškai padėti \$100. Jei bus Philadelphiai stotima, \$15 ir kiti.

PRISTIGĖ AMUNICIJOS.

Vidurinio fronto rusų puolimai ant vokiečių nusilpėjo. Kalbama, kad šito priežastis esanti amunicijos stoka. Apie savo laimėjimus rusai jau nekalba, tik praneša, kad vokiečių užpuolimai buvę atmušti ties Brody ir kitur.

BULGARAI-TURKAI-VOKIEČIAI, SUMUŠĘ RUSUS IR RUMUNUS, PAĖMĖ DOBRUDŽOS MIESTĄ TOZLĄ; 3,000 RUSŲ PAKLIUVO JŲ NELAISVĖ.

Žiemius nuo Somme upės angliai atėmė vokiečiams 1000 masty ilgio apkasus pietuose Ancre ir Guendicourto.

MAŽA VILTIS N. Y. GATVIAKARIŲ STREIKĄ LAIMĖTI.

Chicago, Ill. — 15,000 Chicago miesto geležinkelių darbininkų unijos narių, sudėję po \$1.00 nuo nario, atsiuntė \$15,000 šelpti New Yorko karų streikininkams.

Elektros geležinkelių darbininkų Sąjungos valdyba kreipias į visus unijos narius, kad visos tos sąjungos nariai užsidėtų po \$1.00 mėnesinio mokesčio šelpti New Yorko streikininkams. Kadangi elektros geležinkelių sąjunga turi 100,000 narių, tai tuo būdu galėtų sudėti po \$100,000 mėnesiui.

Vienok, ar ir šelpiami streikininkai galės laimėti streiką. — tai yra didelis klausimas. Nes kompanijos prisiamdė užtikrinti streiklauių. Karais, streiklauių varomais, pradeda vis daugiau žmonių vazinėti. Tai paprastai esti visokie ponaičiai ir ponios iš smulkiosios buržuazijos ir iš krautuvių ir ofisų raštinkelių. Tie gaivalai, iš visa ko matyt, didžiuojasi, gavę progos palaikyti kompaniją ir pasirodyti "antistokratams", nepaisančiais darbininkų. Pirm streiko, davavo,

KORESPONDENCIJOS

DEL LIETUVIŲ DIENOS.

Detroito, Mich., sutiko paversti trečdalį surinkto aukų Agonomijos draugijai.

E. Arlingtone, Vt., į komitetą jėgo klerikalai. Per visotinę susirinkimą del Liet. Dienos pirmininkas F. Šlapelis "prisiurudė komiteto narius: tu būsi prezidentu, tu sekretorium, tu išdinkinu ir tt". Sekretorius "susifaitavo" dirbtuvėje su anglais. Tie jį apkulė, tai dabar negalės jis nė straipsnių anglių laikraščius parašyt.

CHICAGO, ILL.

Turbūt, nė vienam Amerikos mieste gyventojai netur tiek vargo su pinigais, kiek Chicagoj.

Chicagoj bankų bankrotizacija jėgo į madą; pradžioje bankrutydavo žydų, dabar lietuvių. Prieš porą dienų subankrotizacija plačiai Amerikos lietuviams žinomas Tananevičiaus, "Kataliko" leidejo bankas. Tananevičius, kaipo katalikiško laiško leidejas, turėjo gerą vardą patikintuosius, jie buvo pastikę ir nešė pinigus į jo banką, kol p. bankierius atsisakė išduoti pinigų, kad ir duonos susipirkimui. Negaunantieji savo pinigų pradėjo per valdžią jų išreikalauti, kas ir pagreitino Jono Tananevičiaus banko uždarymą. J. Tananevičius (Jonas) turėjo bankelį 18 ir Unic gatvė, prieš pat Apevizdos Diev. bažnyčią. Ir šventoj vietoj Diev. bažnyčios, vienok, Mikul patiko brolio Jono biznis, ir jis nutarė laidoti ir savo banką. Na, ir tas subankrutijo.

Uzdarydami bankų duris išspaudė ne vieną gailęstingą aseta darbininko, taupiusio pensiją, vengto nuo pats savęs, o p. bankierius, kuris, kaipo banko leidejas, turėjo gerą vardą patikintuosius, jie buvo pastikę ir nešė pinigus į jo banką, kol p. bankierius atsisakė išduoti pinigų, kad ir duonos susipirkimui. Negaunantieji savo pinigų pradėjo per valdžią jų išreikalauti, kas ir pagreitino Jono Tananevičiaus banko uždarymą. J. Tananevičius (Jonas) turėjo bankelį 18 ir Unic gatvė, prieš pat Apevizdos Diev. bažnyčią. Ir šventoj vietoj Diev. bažnyčios, vienok, Mikul patiko brolio Jono biznis, ir jis nutarė laidoti ir savo banką. Na, ir tas subankrutijo.

New Yorkas ir jo apylinkės vienas iš didžiausių kriaučių centrų. Čia, kaip apskaitliuojama, dirba apie 100,000 darbininkų. Tarpe jų randasi įvairiausių tautų, daugiausia žydų, italų, vokiečių, lietuvių, lenkų ir tt. Jų padėjimas nėra vienok, kadangi ne visi organizuoti. Organizuoti bus apie pusė — apie 50,000. Tai visi negausiai, nes darbininkai turi pasidaryti iš tų, kas stot į uolą, kad pasiskai reikėtų kentėti del savo apsidėdimo. J. A. Bekampis.

MONTELLO, MASS.

Del Lietuvių Dienos.

Galop ir mūsų kolonijos lietuvių priejo prie šokių-tokių vėnybės Lietuvių dienos reikalavimais. Galop ir mūsų kolonijos lietuvių priejo prie šokių-tokių vėnybės Lietuvių dienos reikalavimais. Galop ir mūsų kolonijos lietuvių priejo prie šokių-tokių vėnybės Lietuvių dienos reikalavimais.

BROOKLYN, N. Y.

Keletas žodžių apie kriaučius.

Pastaruoju laiku tarpe šio miesto ir New Yorko kriaučių pakilo bruzdėjimas už 48 val. darbo laiko. Apie tai visur plačiai svarsto, kalba ir nėra menkiausios abejonės, kad tai bus įgyta, jei ne taikos keliu, tai kovos. Visomis kalbomis visur rengiami susirinkimai. Darbininkų upas pakilęs ir pilnai pribrendo jau laikas įgyti kriaučiams 8 darbo valandas.

Sale reikalavimo 48 val. taip pat bus reikalaujami ir pakėlimo darbo mokesties, bet kiek, tai kol-kas dar nežinoma. Tas priklausys nuo to, kaip bus didelis sekamas sezonas. Jeigu sezonas bus ilgas ir firmos turės daug užsakymų, tai bus reikalaujama daugiau, jeigu trumpas — mažiau. Greičiausia bus reikalaujama viena iš tų dviejų: ar kiekvienam darbininkui po \$2 daugiau mokesčio savaitėje, ar scale of wages. Jei reikalavimai

bus išpildyti, neišvengiamas generalis streikas. Prie to kriaučiai ir rengiasi. Tam tiksniškas dėjo mokesčių \$2 streiko fondan, kadangi malgameitų (A. C. W. of A.) nija, prie kurios priklauso vyriausioji drapanų siuvėjai, yra jaunū, neturi didelio kapitalo, kad laikius šnuogį didelių ir turtinų firmų. Jos jau seniai prisidangusios ir laukia tik progos atsiskinti, sunaikinti organizaciją. Darbininkai dėjo dolerius, ištraukdami nuo savęs, ir savo dalyvų kėsnį duonos, palaimymai savo organizacijos ir, nors nėra sudėta didelio, milijonų kovos kapitalo, bet mes aučiames galingi. Ta galybė dūmje pačiuose. Ta galybė — aiškurinė mūsų paiega, tai šuorėjimas savo klesos reikalų, turia nesyki jau Brooklyno kriaučiai parodė.

Kriaučiai niekadose nėjo užkalyj progresyvio judėjimo, bet visados jį rėmė. Greta pagalbos, kurią suteikdavo uniuoms, jie rėmė socialistų judėjimą, skyrė iš savo išdų rinkimų agitacijai Soc. Party, aukuro išleidimui knygos "War — What for?"

Spalių 20 d. kriaučiai laikė savo susirinkime nutarė nebalsai nedirbti lapkričio 1 d., per Lietuvių Dieną, ir eiti visiems rinkti aukas. Reikia tikėtis, kad iš to pasekmės bus puikios.

New Yorkas ir jo apylinkės vienas iš didžiausių kriaučių centrų. Čia, kaip apskaitliuojama, dirba apie 100,000 darbininkų. Tarpe jų randasi įvairiausių tautų, daugiausia žydų, italų, vokiečių, lietuvių, lenkų ir tt. Jų padėjimas nėra vienok, kadangi ne visi organizuoti. Organizuoti bus apie pusė — apie 50,000. Tai visi negausiai, nes darbininkai turi pasidaryti iš tų, kas stot į uolą, kad pasiskai reikėtų kentėti del savo apsidėdimo. J. A. Bekampis.

Uzdarydami bankų duris išspaudė ne vieną gailęstingą aseta darbininko, taupiusio pensiją, vengto nuo pats savęs, o p. bankierius, kuris, kaipo banko leidejas, turėjo gerą vardą patikintuosius, jie buvo pastikę ir nešė pinigus į jo banką, kol p. bankierius atsisakė išduoti pinigų, kad ir duonos susipirkimui. Negaunantieji savo pinigų pradėjo per valdžią jų išreikalauti, kas ir pagreitino Jono Tananevičiaus banko uždarymą. J. Tananevičius (Jonas) turėjo bankelį 18 ir Unic gatvė, prieš pat Apevizdos Diev. bažnyčią. Ir šventoj vietoj Diev. bažnyčios, vienok, Mikul patiko brolio Jono biznis, ir jis nutarė laidoti ir savo banką. Na, ir tas subankrutijo.

New Yorkas ir jo apylinkės vienas iš didžiausių kriaučių centrų. Čia, kaip apskaitliuojama, dirba apie 100,000 darbininkų. Tarpe jų randasi įvairiausių tautų, daugiausia žydų, italų, vokiečių, lietuvių, lenkų ir tt. Jų padėjimas nėra vienok, kadangi ne visi organizuoti. Organizuoti bus apie pusė — apie 50,000. Tai visi negausiai, nes darbininkai turi pasidaryti iš tų, kas stot į uolą, kad pasiskai reikėtų kentėti del savo apsidėdimo. J. A. Bekampis.

New Yorkas ir jo apylinkės vienas iš didžiausių kriaučių centrų. Čia, kaip apskaitliuojama, dirba apie 100,000 darbininkų. Tarpe jų randasi įvairiausių tautų, daugiausia žydų, italų, vokiečių, lietuvių, lenkų ir tt. Jų padėjimas nėra vienok, kadangi ne visi organizuoti. Organizuoti bus apie pusė — apie 50,000. Tai visi negausiai, nes darbininkai turi pasidaryti iš tų, kas stot į uolą, kad pasiskai reikėtų kentėti del savo apsidėdimo. J. A. Bekampis.

MONTELLO, MASS.

Del Lietuvių Dienos.

Galop ir mūsų kolonijos lietuvių priejo prie šokių-tokių vėnybės Lietuvių dienos reikalavimais. Galop ir mūsų kolonijos lietuvių priejo prie šokių-tokių vėnybės Lietuvių dienos reikalavimais. Galop ir mūsų kolonijos lietuvių priejo prie šokių-tokių vėnybės Lietuvių dienos reikalavimais.

BROOKLYN, N. Y.

Keletas žodžių apie kriaučius.

Pastaruoju laiku tarpe šio miesto ir New Yorko kriaučių pakilo bruzdėjimas už 48 val. darbo laiko. Apie tai visur plačiai svarsto, kalba ir nėra menkiausios abejonės, kad tai bus įgyta, jei ne taikos keliu, tai kovos. Visomis kalbomis visur rengiami susirinkimai. Darbininkų upas pakilęs ir pilnai pribrendo jau laikas įgyti kriaučiams 8 darbo valandas.

Sale reikalavimo 48 val. taip pat bus reikalaujama ir pakėlimo darbo mokesties, bet kiek, tai kol-kas dar nežinoma. Tas priklausys nuo to, kaip bus didelis sekamas sezonas. Jeigu sezonas bus ilgas ir firmos turės daug užsakymų, tai bus reikalaujama daugiau, jeigu trumpas — mažiau. Greičiausia bus reikalaujama viena iš tų dviejų: ar kiekvienam darbininkui po \$2 daugiau mokesčio savaitėje, ar scale of wages. Jei reikalavimai

mat, ne bažnytinėj svetainėj buvo), neturėjęs net teisės daryti jokių pataisymų prie "nepaliciamų" Wilkes-Barre konferencijos nutarimų.

Prieš balsuosiant mūsų "broliai" buvo įsitikinę, kad susirinkusieji turi pagirti tą "stebuklingą" Wilkes-Barre delegatų išradimą ir visi šventai jo valiją pildys; bet nubalsavus ne jų noru, viskas liko "nelegaliu"!

Bėda! Kas daryti? Nagi pradeda praktikuoti Wilkes-Barre nutarimą — prašyti vietos valdžios "protekcijos"! Esą L. S. F. rinksias Wilsono paskirtoj dienoj plnigus revoliucijai — peiliams, bomboms... Tą melagė vietos L. S. F. skyrius su pritarimu visų vietos progresyvių organizacijų užginciojo, rašydamas laiską majorui. Reikiška, skundėjas ar skundėjai (teisins — šmeizikai!) gavo peš nosį.

Kuomet L. S. F. prašymas ejo per draugijas, kad liudyty prieš tą biauų šmeiztą, tai mūsų "broliai" kelė tikrą "bataliją" prieš tai. Esą negražu prieš kitataučius (mat, apmeluoti kitus prieš tuos pačius kitataučius, tai gražu!), kuomet jie išvys mus besivadįiant.

Bet tuomi mūsų "broliai" nieko nepesė, o tik pasirodė, kad tokis draugijų lūdidimas — joms diegyls šone! Išlindo yla iš maišo... ir gerai, nes žmonės pamatys, kas per sutvėrimai tie "tautmyliai"!

Jų generalis lyderis, p. Gold'as, matydamas, jog "armija" likusi aukulta, kai sena puodynė, atėjo "pagalbon" progresyviams... Ir liejo tas Janusas krokodiliaus ašaras, kad įvyktų vienybė... Bet kuomet L. S. F. paprašė "Chamber of Commerce" (kurio p. Gold'as yra vice-prezidentu) leidimo rinkti aukas tarpe biznierių, tai jis taip "patarnavo", jog prašymas liko be pasekmės! Atsipiečiau, kuomet tie ponai "Chamberia" vengė savo "business honooring" progresyves lietuvių draugijas net su parela dalyvavo ir parėmė jų reikalą, o jie dabar "atsimokėjo" už tai, kaip anas Kriovo pasakoj sutvėrimas ažuolių už giles!

Susipratę lietuvių darbininkai netik neprivalo remti tų ponų reikalų, bet dar turi pasistengti išliuosuoti iš savo organizacijų jų agentus, kaip antai Goldą ir jam panašius. Kiek man žinoma, tai ačiū tokių "geradarių" pasidaravimams, kai kurie lietuvių yra atsidurę už dirbtuvės durų, kaipo "neistiki-mi"... Yra ir tokių, ką gauna geras "spraukas"... Žinoma, už tai atidirba...

Miręs Dekadentas.

LAWRENCE, MASS.

Margumynai.

T. M. D. 7 kp. turėjo prakalbą. Tautiški "laisvamaniai" kalbėtojum pasikvietė kun. Micekvičių. Vis da, nabagai, nori su kunigij pagalba savo pozicijas sustiprinti. Kunigėlį pasikvietė, manydami, kad visi darbininkai prieteliai katalikai įsirašys į T. M. D., bet tiek laimėjo iš savo prietelių, kai Zablocas iš muilo.

Kad kunigas kalbėjo, tai noma, publikos buvo prisirinksi pilnutėlė svetainė. Bet jį tą "bepartyve" T. M. D. kuopą niekas nesirašė. Mat, jau žmonės moka atskirti juodą nuo balto, ir katalikai nepuola prie tautiški-"laisvamanisko" abazo, nors šiais laikais tautininkai ir katalikai šiaip labai dažnai į vieną dudą pučia.

LSS, 64 kp. rengiasi prieš smarkaus veikmo žiemai; jau nusisamdė kambarį, kur laikys susirinkimus ir moksis visokių scenos veikalų vaidinti. Jau mokinasi "Marijos Magdalietės", kuris bus neužilgo vaidinamas. Raudonojoj savaitėj turės stambų koncertą, susidedantį iš visokių mažų veikalėlių. Taip-pat

Raudonajai savaitei rengia prakalbą; literatūrai gi platinti per tą savaitę išrinktas tam tikras komitetas iš darbštesnių asmenų.

Pas mus prje Lietuvių dienos negalima buvo rengtis pirmievių draugijoms, nes klerikalai su tautininkais apžiojo visą darbą, pirmievių draugijas atstumdami, nes visa patrioty brolija nori Olšausko kompanijai patarnauti, surinktas aukas ten siusti. O pirmieviškų draugijų mažą tēra, tik L. M. P. S. ir LSS., ir jos nenorėdamos kitiems klapičiukais buti, pasiliko nuošaliai.

MAŽOJI VARGUOLĖ.

Čia gyvena 84 LSS. kuopa. Karui kilus pasijutum daug labiau suspausti, per ką daugelis lietuvių keliauja į Jungtines Valstijas. Trumpu laiku iškeliauvo 7 kuopos nariai, kas reiškia gana didelį smugį kuopai. Pasukitiniu laiku iškeliavo d. Juozas Deltuva su savo moteria; abudu buvo veiklus kuopos nariai.

CHICAGO, ILL.

Čia lietuvių gyvena labai išsimėtę, ir norint nuveikt kokį darbą, reikia daug laiko susinešimui. Miestas labai platus, sulýginant su gyventojų skaičium.

Seniau darbininkai pirkdavosi lotų neva pigiai, o turint lotą, stotasi namuką sulig savo išgalės, daugiausia dvejom-trejom lubom; delto ir miestas taip išsiplėtė.

Norint susirinkimam atvykti, reikia pusę valandos važiuot kluoru pusei narių. Delei tokių kriaučių ir negalima laikyti kuopos susirinkimo kas savaitė.

Pirmievių draugijų turia pamirėti Sūs. L. Montreal palapinę, Birutės Moterų draugiją ir Klubą. Jos gyvena viduriniškai. J. Deglas.

DETROIT, MICH.

Kun. Skripka starydinasi sau, kad lietuvių draugijos, o atlikti artykes nepriklausoms. Kun. Skripka pradėjo organizuoti nepriklausoma nuo amū vyskuopo parapija. Skripka iš kailio neriasi, ir abudu stengiasi knodaugiausia avelių susivaryti į savo kutę. Kun. Skripka lyg savo nelaimel, neseniai pakėlė monkesčius už bažnytinis patarnavimus, o kn. Buzonis tuos patarnavimus tyčia dykai atlieka. To delei avelių vis daugiau ir daugiau pradeda bėgti į nepriklausomojo kunigo kutę. Tuo tarpu, kai ant jų patyčių, atvažiuoja su savo "misijomis" kun. M. X. Mockus, o tas jau jiem abiem kartus, it raudonieji pipirai. Kun. Mockus turėjo trejas prakalbas, kurias jam parėngė "Teisybės ieškotojai"; žmonių atsilankė labai daug. Keli parapijonai, bandžiusieji daryti trukšmą, buvo pašalinti. Prakalbose buvo renkama auka, varyti kun. Mockaus bylai su klerikalais Waterbury, Conn. Surinkta 60 dol. su viršum. Kalbėtojas ragino žmones rašyti į 116 LSS. kuopą "Teisybės ieškotojų" draugiją, kad kovojus prieš prietarus ir delei geresnės ateities.

A. Danaitis.

SCHENECTADY, N. Y.

Nesuitaikė del Liet. Dienos. Kaip visur, taip ir pas mus buvo varžytinės del Lietuvių Dienos. Spalių 8 d. buvo susauktas viešas susirinkimas visų Schenectady lietuvių organizacijų. Katalikai pasulė, kad visi surinktos aukos butų siunčiamos Centraliniam Komitetui per Raudonajį Kryžių. Progresyve Schenectady visuomenė nesutiko su tuo. Gal butų ir susitaikę, bet kur buvus, kor nebuvus atsilaladojo iš Amsterdam, N. Y. kun. Židonavičius ir du jo ištikimi palydovai. Tuojaus K. L. atsistojo ant pagrindų ir saško: "Ciilistų laikraščiai rašo, kad per Lietuvių Dieną surinktieji pinigai eisų

ZMOGIUKAI

čiantis tvarkai, ir patis kapitalistai bus priversti griebtis kokio naudingo darbo, jei norės gyventi.

W. L. Mikas.

APIE DABARTI

Maksim Gorky.

Patys baisieji žmogaus priešiniai — godumas ir kvailybė, tikra jo sesuo. Nuo turčių godumo ir bėdinų kvailumo — visi vargai, visos nelaimės ant žemės.

Gerresnieji, gudresnieji pasaulio žmonės statėsi viso savo gyvenimo tikslu kovą su kvailyste. Bet pikti valdonai ant lauzų degino protingas žmones, padė kalėjimuose ir visai naikino, rupindamies tiktai tuo, kad teisingos geros mintys didžiųjų kankintinių neprieitų iki širdies ir proto žmonių.

Taip ir slankiojo po žemę gyvenimas, apakintas ir surištas, — septyni aikvoja savo spēkas tam, kad atnešus žmonėms žinėjimo naudą, apšviestį jų protą; septyni tukstančiai žmonių kludė jiems tame, o milijonai vargdenių dirbdami, miršta nuo šalčio ir bado.

Taip bus iki to laiko, kol didžiama darbo žmonių, didžiama nepajus ir nesupras proto spēkos.

Del gyvenimo vargų ir bėdinumo kalbas ne tiktai godžiųjų nuoznumas, bet ir ramųjų kvailumas.

Mes visi kalti del to, kad mums blogai einasi, kiekvienas iš mūsų turi atsakyti už visą pikta, kuris aplink jį yra.

Vieni kalti, kad savo naudai viešpatauja, kiti, — kad nuolankiai pasiduoda blogai valdžiai, treči kalti tame, kad nuolankiai nuo visų gyvena, manydami apie save.

Ką nori daryc — manęs neįtaria, kūrį ir taip jau beveik milijonai naikinami milijonais pačių žmonių darbui žmonių, naikina jų senelių ir tėvų darbus, gadiną derlingus žemės sluogsnius, — tą karą taipojau pradėjo kvailybė ir godumas, visų nelaimių motinos.

Ant žemės, prisirijusios užmestųjų kraujo ir kunų, puikiai auga neapykantos kvietkos nuodidamos mus piktuoto ir beprotybės nuodais.

Ypatingai aiškiai užsidedę piktlumas karo nepasisekimų dienomis, ir štai prireikė išteisintuos nepasisekimus, surast jų kaltininkas.

Nelaimė atsitiko todėl, kad karvedžiai išvedė kareivius musin be pakankamo šautuvų, kamuolių ir šovinių ištekliaus: proulingai, teisingai mąstant, — karvedžiai ir kalti.

Bet nelaimė kaltininkais apšaukė žydus, juos visus išgarbinuo išdavikais ir pradėjo kvėpti šmeižta ant visos tautos visiemis rusų žmonėms.

Mūsų žmonės, nualinti nenaudingu jų geriausio kraujo liejimu, įpykinti valstybės ukio netvarka. Paskutiniaisiais metais nuo jų surinkdavo mokesčių iki trijų milijardų rublių, — jie turėjo teisės manyti, jog jų kariuomenė apginkluota geriausiai, apauta, apbrangta, gelzkeliai tvarkoje ir viskas gerai.

O pasirodė, kad viskas daug blogiau negu bloga. Pasirodė, pavyzdžiui, kad artimieji karo ministerio Suchomlinovo žmonės buvo šnipai ir išdavikai, — pulkininkas Miasoiedovas, austras Altšiller, — ir da nemaža tokių jau. Visi — ne žydai.

Žydus kasdien šaukia išdavikais, o apie komendantą Grigorjevą, kuris atidavė vokiečiams Kauno tvirtovę, vieną kartą pasakytasakayta jo vardas ir užmiršta.

Tamsūs, įpykinti nepasisekimais, daug sykių apgauti, žmonės nori žinoti — kas gi kaltas

karo nelaimėse?

Jiems rodo žydą ir sako: štai kas!

Jiems seniai sako, kad žydai — bloga tauta, Kristų nukryžiuojus. Bet pamiršta primint, kad pats Kristus taip-pat žydas ir visi pranašai — žydai, apaštalai taip-pat bėdinį žydaižvejai, — tai jie sutaisė Evangeliją. O Kristus nuzudytas už tai, kad buvo brangus bėdinųjų žmonių širdims.

Be abejonės, tarpe 5 milijonų žydų, gyvenančių Rusijoje, yra ir blogų žmonių, bet jų daug žmonių dar daugiau tarpe šimto milijonų rusų. Blogi žmonės visai ne retenybė pas mus; retenybė — geri.

Sako, kad visi žydai esą turtingi. Taip-pat netiesa: iš šimto jų turtingi tiktai 7, o 93 — beturčiai aminationkai.

Bet žydą labai patogu šmeižti todėl, kad jis be apsigynimo ir neturi dargi tų kai-kurių pilietybės teisių, kuriomis naudojasi rusas. Rusas gali gyventi, kur nori, — žydai negali; juos priverstė gyvent keliose gubernijose. Tas gubernijas pavadino žydų buveinės ryba ir niekur neišleidžia iš jos. Dabar žydus atvarė į Rusiją, kadangi jų "buvėinės ryba" užkariauta vokiečių.

Įpykimas, karo iššauktas, reikalauja aukos ir štai gudragalviai žmonės, norėdami nuverst kaltę nuo savo galvos ant svetimos, stato mums žydą, kaip visų mūsų vargų kaltininką.

Rusijos žmonių sąžinė apkurinta, apakinta riksmiais apie žydus ir nepavilija jiems žiūrėti, kas tikrasai priešininkas, kur jis paslėptas.

Tas sąžinės apakimas naudingas žmonių priešininkams ir labai blėdingas patiems žmonėms.

Šiose sunkiose ir baisiose dienose būtina reikalinga, kad visokeriopų tautų Rusija — ir žydai, ir totoriai, ir armėnai, latviai, lietuviai, gruzinai ir ukrainai (mazarusiai) — visi draugiškai gyventų ir vis draugiškiau. Mums visems reikalinga pagalvot surinkt savo spēkas ir geriau ir laisviau perkeist mūsų gyvenimą. Laikas tai padaryti, seniai laikas, o jei ne, tai mes prapulsimė, žlugsimė.

Mūsų priešininkas — gudrus ir va jis gambiai nuveda akis į šalį.

Bet jeigu kaime gyvena du vagiu, mes nesakome, kad visi tenykščiai kaimiečiai vagis.

O apie žydus kaip tik taip sako: visi jie esą blogi!

Tai netiesa ir neteisinga, nes yra išrodyta, kad prasikaltimų tarpe žydų kur-kas mažiau, negu tarpe kitų žmonių.

Ką, noji atsiiekt, kaltindami žydus visuose nusidėjimuose? O štai ką: kada žmonės pajū, jog reikia gint savo teises, jiems susuks:

— Muškit kitataučius, muškit žydus!

Ar paklausys jie tos komandos, — nežinia, bet jie tuoj dabar turi suprast, kad juos nori sukirsint su tokiais jau nelaimingais žmonėmis, kokie jie patys yra.

Jeigu jie eis tuo keliu, susivaidys — išnaujo suris jų rankas ir kojas. Reikia žinot, kad vaidai savo tarpe pogromai ir visokie mūsų nesupratimai pamums patiems prapultį neša. Vojingame laike pirmučiausia Tikėt priekiaistams ir šmeižtui ant artimo nereikia, ir nėra ku mums pasitikėt kaip tik patis savim.

Vertė iš rusų kalbos J. J. K.

Nezinau, kaip tą apsiereiskimą ir pasididžiavimas, kokį jie dabar jautė, ir man rodėsi, kad kiekvienas žiurincijų tai matė. Raitelai net stengėsi tai parodyti, šypsodamies tai į vieną, tai į kitą pusę, prieš kiekvieną pažįstamą pakeldami kardą augtyn arba net, nebegalėdami susivaldyti, šaukdami iš burio pažįstamų vardus, kad nelikus nepastebėtam, kad neprajojus nepatėmytam, kuomet taip puikiai jis apsierengęs.

Maišytos vengrų, vokiečių ir prancūzų kareivių uniformos labai nedailiai gulėjo taip ant paties generolo, taip ant jo oficerių. Beveik visų kelinės delei nenokėjimo joti balnė, ir buvo matyt kojines (panciokos), apatinės kelinės, o kitų net plikoi blaudoz. Darbo arkliai, lajai plačiomis nugaromis, fik-tai šiam sykiui persamdyti jomai, iš papratimo ėjo žingine nuleidę galvas, — ir kiek juos generolas ir oficeriai nespardė ir netampė, arkliai, neišmanydami ir neatjauzdami iškilmės, visvien ėjo, nuleidę galvas, gramėzdėskai mušė į gatvę savo didelę kanopas, pakaustytas milžiniškomis pasagomis (patkavoms), visai nenorėdami suprast, kas dedasi širdyse žmonių, sėdincijų ant jų nugarų.

As ėjau drauge su jais ir beveik tą patį jaučiau, ką ir jie. Daug, daug metų atgal, kuomet vėmārskiniū bėgiojome, mes jau tada organizuodavome "vaiską". Dabar aiškiai prisimnė, kaip mes, kuone viso kaimo vaikai, sudarėme "armiją". Iš sakalių pasidirbome "kardus", kucinus užsikabinome ant pečių, o trikampes kepurės dirbome iš popieros, ir išsirinkė iš savo tarpo vyresnįjį, "generolą", traukėme gatvėmis. Maun — ir žiurint iš viršaus, buvo matyt tiktai betvarkiai kysojančios galvos, ir išrodė, tarsi visi jie buvo šlubi, raiti. Praėjo vienas burys, ėjo kitas, trečias, ketvirtas, ir visi vienodai, neregulariai judėjo, vienas pannašiai į kitą slydo, maišėsi, lipo viens kitam ant kulnų ir, taisydamies, tampėsi viens kitam už rankovius.

Bet visame tame nebuvo nieko nepaprasta. Jeigu priklausai kokiai nors draugijai, moki mēnesines duokles, idant, susirgusi, gauti pašalpos, tai turi pildyti, dažniausia baumės grasinamas, savo draugijos nutarimams. Nenori maršuoti drauges kitais gatvėmis "parodoje", — užsimokėsi pabaudą; nenori pabaudos mokėti, tai eik maršuoti. Taigi yra tokių, ką savo noru maršuoja; yra tokių, ką eina ir lipa savo draugui ant kulnų tik todėl, kad išsisukus nuo dolerio-kito pabaudos.

Praėjus daugeliui tokių burių, atėjo muzikai — "henas", o paskui juos ėjo tie žmonės, į kuriuos visi labiausia žiurėjo, kuriais visi labiausia stebėjosi ir kurie ne tik man vienam, bet ir kitų daugumai priminė kudi-kystę. Tai buvo "leib-gvardija" vieno kokio tai Lietuvos karalio ar kunigaikščio. Raitų jojo apie 20.

Pirmiausia "generolas", apžiūlis žmogus, tam tyčia užsiau-ginęs bakenbardus, panašius į austrų karaliaus Prano-Juozo arba rusų caro Aleksandro Antrojo bakenbardus; jo rankoj buvo plikas kardas. Jo užpakalyj jojo "oficeriai", taip-pat plikais kardais, o jiems iš užpakalio, taip kaip ir pirmieji buriai, klemsiavo pėstininkai be jokių ginklų.

As žiurėjau į tuos raituosius ir atsižiūrėti nebegalėjau. Ant jų prakaituotų, pusiau paslėptų po vokiškoms metalinėmis kepurėmis, veidų buvo matyt viešpatakytas džiaugsmas; iš jų veidų buvo galima išskaityti tas neapsakomas pasitenkinimas

ir pasididžiavimas, kokį jie dabar jautė, ir man rodėsi, kad kiekvienas žiurincijų tai matė. Raitelai net stengėsi tai parodyti, šypsodamies tai į vieną, tai į kitą pusę, prieš kiekvieną pažįstamą pakeldami kardą augtyn arba net, nebegalėdami susivaldyti, šaukdami iš burio pažįstamų vardus, kad nelikus nepastebėtam, kad neprajojus nepatėmytam, kuomet taip puikiai jis apsierengęs.

Maišytos vengrų, vokiečių ir prancūzų kareivių uniformos labai nedailiai gulėjo taip ant paties generolo, taip ant jo oficerių. Beveik visų kelinės delei nenokėjimo joti balnė, ir buvo matyt kojines (panciokos), apatinės kelinės, o kitų net plikoi blaudoz. Darbo arkliai, lajai plačiomis nugaromis, fik-tai šiam sykiui persamdyti jomai, iš papratimo ėjo žingine nuleidę galvas, — ir kiek juos generolas ir oficeriai nespardė ir netampė, arkliai, neišmanydami ir neatjauzdami iškilmės, visvien ėjo, nuleidę galvas, gramėzdėskai mušė į gatvę savo didelę kanopas, pakaustytas milžiniškomis pasagomis (patkavoms), visai nenorėdami suprast, kas dedasi širdyse žmonių, sėdincijų ant jų nugarų.

As ėjau drauge su jais ir beveik tą patį jaučiau, ką ir jie. Daug, daug metų atgal, kuomet vėmārskiniū bėgiojome, mes jau tada organizuodavome "vaiską". Dabar aiškiai prisimnė, kaip mes, kuone viso kaimo vaikai, sudarėme "armiją". Iš sakalių pasidirbome "kardus", kucinus užsikabinome ant pečių, o trikampes kepurės dirbome iš popieros, ir išsirinkė iš savo tarpo vyresnįjį, "generolą", traukėme gatvėmis. Maun — ir žiurint iš viršaus, buvo matyt tiktai betvarkiai kysojančios galvos, ir išrodė, tarsi visi jie buvo šlubi, raiti. Praėjo vienas burys, ėjo kitas, trečias, ketvirtas, ir visi vienodai, neregulariai judėjo, vienas pannašiai į kitą slydo, maišėsi, lipo viens kitam ant kulnų ir, taisydamies, tampėsi viens kitam už rankovius.

Bet visame tame nebuvo nieko nepaprasta. Jeigu priklausai kokiai nors draugijai, moki mēnesines duokles, idant, susirgusi, gauti pašalpos, tai turi pildyti, dažniausia baumės grasinamas, savo draugijos nutarimams. Nenori maršuoti drauges kitais gatvėmis "parodoje", — užsimokėsi pabaudą; nenori pabaudos mokėti, tai eik maršuoti. Taigi yra tokių, ką savo noru maršuoja; yra tokių, ką eina ir lipa savo draugui ant kulnų tik todėl, kad išsisukus nuo dolerio-kito pabaudos.

Praėjus daugeliui tokių burių, atėjo muzikai — "henas", o paskui juos ėjo tie žmonės, į kuriuos visi labiausia žiurėjo, kuriais visi labiausia stebėjosi ir kurie ne tik man vienam, bet ir kitų daugumai priminė kudi-kystę. Tai buvo "leib-gvardija" vieno kokio tai Lietuvos karalio ar kunigaikščio. Raitų jojo apie 20.

Pirmiausia "generolas", apžiūlis žmogus, tam tyčia užsiau-ginęs bakenbardus, panašius į austrų karaliaus Prano-Juozo arba rusų caro Aleksandro Antrojo bakenbardus; jo rankoj buvo plikas kardas. Jo užpakalyj jojo "oficeriai", taip-pat plikais kardais, o jiems iš užpakalio, taip kaip ir pirmieji buriai, klemsiavo pėstininkai be jokių ginklų.

As žiurėjau į tuos raituosius ir atsižiūrėti nebegalėjau. Ant jų prakaituotų, pusiau paslėptų po vokiškoms metalinėmis kepurėmis, veidų buvo matyt viešpatakytas džiaugsmas; iš jų veidų buvo galima išskaityti tas neapsakomas pasitenkinimas

tikslas? Argi tie karvės mano kuomet nors Lietuvą ginti?

— Man rodos, kad ne, — pastebėjau aš. — Jie tam netikę ir jie to nemano. Tai nieks daugiau, tik seni kudukiai, užsimanūsieji pažaišti.

Kada jie buvo maži kudukiai, jie negalėjo taip pasirengti, kaip jie gali šiandien. Šiandieną jie turi pinigų ir gali žaisti. Nieko kiltesnio, nleko grazesnio jie nespėjo da nuo kudi-kystės išmokti; joks žaislas jiems taip nepatik, kaip "vaisko" žaislas, ir ot jie žaidžia. Atjaunėja ir jaučiasi taip, kaip jautėsi kadaisi, kudukiais budami.

Jeigu juos būtų kitokių žaismių mokinę; jeigu kas nors būtų jiems parodęs ką-nors kiltesnio ir grazesnio, išmintingesnio ir doresnio, negu "vaiskas", tai jie savo kareivinėmis drapanomis taip nesididžiutuų, ir gatvėmis nejudinėtų, lyg mediniai žmogiukai, išstatydami save pa-juokai.

— Žiurėk, žiurėk! — visa gerkle susuko šėsių ar septynių metų vaikiukas, pasilipęs ant tvoros ir pirštu rodydamas į "generolą", — žiurėk, mano tėtė ant bučerio horsio vaziuoja!

Visi aplinkiniai nusijuokė. "Generolas" vaikui pagrumojo pirštu.

Puikiai to vaiko ir buvo pasakyta, nes ištikrųjų išrodė, kad jo tėvas ne joja, bet vaziuoja ant plačios arklio nugaros.

"Keista tuomet mintis" atėjo man galvon: jeigu tam "generolui" vaikui užmautum trikampę, popierinę kepurę, prikabinut prie šono medžio kardą, skersai nugaros užkartum kucina, ir pasodintum vaiką ant arklio, jis daug gražiau atrodytu, negu je tėvas, apsikabinęs žibancior, is blėtomis.

Br. Vargšas.

DARBININKAS

Darbininkas — žmogus darbo: Tas, kurs darbu duoną pelno Ir, vartodams savo delną, Savo spēką, mintį, protą, Didzius turtus svietui tveria: Kasa aukšą ir sidabrą, Kasa anglį, lieja plieną, Tiesia kelius gelzies vienos, Tveria miestus kuodidžiausius, Stato butus jiems puikiausius, Ir brangiausius, ir augščiausius, Tartum dangų tuomi darbu Jis pasiekti benorėdamas, Stengias, vargsta, kiek galėdamas. Tai menkas vėl trobutėles, Skurdziams skirtas bakučėles, Budavoja atsidėjęs, — Kada draugai jo bendraklesiai Pasilsėti kur turėtų, Ar tai per biuriuosius orus Prisiglausti nors galėtų; Kad nuo to jie neprazutų, — Nuo ko darbai smugis butų.

Jam ant jurių, ant placiųjų, Plieno laivus budavojant, Tarp kraštų gi tolimųjų, Darbo vaisių bevažiojant, Lobininkai susipyksta, Na, ir karas štai įvyksta. Ir tenai jisai kariauja, Vėliai savo darbą griauja; Brolius žudo, kraują lieja. Viską verčia, lyg ant vėjo, Kad įtikus lobininkui, Darbō prekių savininkui, Kuris mėgsta vien puotauti Ir ant vargų viešpatauti.

Brangus perlai ir žemčiugai Irgi jojo pagaminti, Kuriais ponios ir panaitės Mėgsta save padabinti. Darbininkas: — tai toks žmogus,

Kuris viską pagamina, O pats neša, vargų našta Nuo lopšelio iki karsto, Nė suprasti nemokėdamas, Ką pelnys jis bekentėdamas, — Jojo turtas — tiktai kapas, Papuošimas — prastas lapas, Kurs nē sėtas, nē žiurėtas, Jojo kapą padabina...

JO VARGAI. Nors nuo krašto iki krašto Visą svieta apkeliautum,

Vienok niekur neatrastum Taip jau blogo padėjimo, Kokį kenčia darbininkas, Kapitalo samdininkas, Kuris viską budavoja, Džiaugsmą, laimę, svietui tveria, O pats skausmų taurę geria, Kenčia vargą ir dejuoja.

Dar mazytis lopišelyj, Skarmalėliais apbrėdytas, Vienui-vienas uždarytas, O turi kėsti nuobodumą, Alkj, skurdą, nešvarumą, Nės jo mama, jo globėja, Darbų darbais užsiėmus: Jinai yra ir siuvėja, Ir virėja, ir kepėja, Ir šlavėja, ir skalbėja, Savo namų gaspadinė, Dargi pony parankinė, — O juk silpna moterėlė, Neturtinga, vargindėlė. Jojo tėvas — darbininkas, Mažą algą teturėdamas Ir savoisis šeimynėlės Išmaitinti negalėdamas, Liepia dirbti ir pačiulei, Kitaip badas dar piktesnis Juos į kapą nuvarytu Ir jū mielus vaikutėlius Jis nešlaičius padarytu.

Kiek pauogęs mazutėlis, Dar vaikystės nepažinęs, O jau savo spēką, protą Už duonele atiduoda. Mokslas gi ne jam žadėtas — Turtingiesiems jisai skirtas, Kurie gali išdykauti Ir be darbo tinginaiuti, Vienok, sotys ir laimingi.

Vos suaugęs į vaikiną ant plačios arklio nugaros. "Keista tuomet mintis" atėjo man galvon: jeigu tam "generolui" vaikui užmautum trikampę, popierinę kepurę, prikabinut prie šono medžio kardą, skersai nugaros užkartum kucina, ir pasodintum vaiką ant arklio, jis daug gražiau atrodytu, negu je tėvas, apsikabinęs žibancior, is blėtomis.

Br. Vargšas.

JO LAIMĖ. Nors nusilpęs ir išalkęs, Nuo pat savo kudi-kystės, Vargų vargais vis penėtas, Vienok, stiprus, tvirto budo, Jisai tapo išauklėtas: Nė tik vargą, sunkią bėdą Iškentėti jis įstengia, Bet ir vesti aštrią kovą Prieš skriaudėjus jis nevengia, Ir toj kovo, toj sunkiojoj, Jisai mato sau laimužę, Apie jąją jisai mąsto Kas dienele ir naktužę.

J. Šlia.

Gyvenimo juroj (Rusų motyvas) Aplinkui — rustus prigimimas, Tik zvaigždės kai-kurios Danguas tamsiuosius puošla skliautus Pro dulkes ukanos.

Jos taip ir traukia liudną akį, Bet vaizdas jų ramus, Šaltos jų išžiuros blizgėsia Man šaldina jausmus.

Už viską, kuom širdis gyvena, Kuom plakė, aš verkiu Ir j nežinomąją jurą Be vairo aš plaukiu.

Ir angelas vilties nesėda Prle vaiko, kai pirmiau, Kada menkoj valtelėj savo Bangomis aš skridau. J. Alyras.

Dvi moterėles Clevelande kalbėjosi po Yčo prakalbu: — Tai Dieve, ištikrųjų, čia ruskis karalius. Aš jį pažistu ir pikčierių turiu auzoje. — Man to niekas neužginčys, širdute, niekas! Aš žinau, kad jis katalikas. Ir šiandien bažnyčioje buvo... Bene mūsų kunigėliai taip jį mylėtų, jei jis ne katalikas būtų! Ana ir pas popiežių buvo, palaiminimą gavo...

plauko, Du Pont iškabino visoj darbininkams, bet jis negeras didžiam bizniui, o kada didysis biznis puola, tai ir darbininkams blōga, nes negali gauti darbo. Tik žiūrėk, kiek šiais metais pakilo darbininkų algos: nuo 25c valandai, pakilo iki 35c. O kas tai padarė? Tai vis karas.

— O kiek pakilo produktai? — karštai paklausiau jo.
— Produktų nesuziūrėsi. Jie vieną dieną pakyla, kitą vėl nu- puola, o alga nepuola.
— Pasakyk man tamsta, kas pakilęs nepuola, apart seno arklio ar karys?
— Tu, kaip matau, tai daraisi lekiantis ir turėsimė persiskirti, — rusčiai atkirto ponas.
— Nors ir badu mirsiu, vienok už karo dievaitį nebalsavau ir nebalsuosiu. Jeigu jums taip patinka karas, tai kokiems yel- niams siūniate darbininkus į karo lauką? Eikite muštis pa- tįs.

— A... Tai tu šitoks pauk- tis!... O aš vis mislijuo dar...
— Kad busiu tavo šuo ir lak- siu žmonių kraują... — pabaig- iau jo žodžius.

Superintendentas parau- do, kaip virtas vėžys, išsiėmė popie- ros ir, parašęs geltoną kortelę, duodamas ją man, tarė:
— Te. Eik balsuot už nususu- sį Bensoną.

— Kad tavo protas nebūtų o ne duona. Wilson'as geras darbininkams, bet jis negeras didžiam bizniui, o kada didysis biznis puola, tai ir darbininkams blōga, nes negali gauti darbo. Tik žiūrėk, kiek šiais metais pakilo darbininkų algos: nuo 25c valandai, pakilo iki 35c. O kas tai padarė? Tai vis karas.

— O kiek pakilo produktai? — karštai paklausiau jo.
— Produktų nesuziūrėsi. Jie vieną dieną pakyla, kitą vėl nu- puola, o alga nepuola.

— Pasakyk man tamsta, kas pakilęs nepuola, apart seno arklio ar karys?
— Tu, kaip matau, tai daraisi lekiantis ir turėsimė persiskirti, — rusčiai atkirto ponas.

— Nors ir badu mirsiu, vienok už karo dievaitį nebalsavau ir nebalsuosiu. Jeigu jums taip patinka karas, tai kokiems yel- niams siūniate darbininkus į karo lauką? Eikite muštis pa- tįs.

— A... Tai tu šitoks pauk- tis!... O aš vis mislijuo dar...
— Kad busiu tavo šuo ir lak- siu žmonių kraują... — pabaig- iau jo žodžius.

Superintendentas parau- do, kaip virtas vėžys, išsiėmė popie- ros ir, parašęs geltoną kortelę, duodamas ją man, tarė:
— Te. Eik balsuot už nususu- sį Bensoną.

— Kad tavo protas nebūtų

o ne duona. Wilson'as geras darbininkams, bet jis negeras didžiam bizniui, o kada didysis biznis puola, tai ir darbininkams blōga, nes negali gauti darbo. Tik žiūrėk, kiek šiais metais pakilo darbininkų algos: nuo 25c valandai, pakilo iki 35c. O kas tai padarė? Tai vis karas.

— O kiek pakilo produktai? — karštai paklausiau jo.
— Produktų nesuziūrėsi. Jie vieną dieną pakyla, kitą vėl nu- puola, o alga nepuola.

— Pasakyk man tamsta, kas pakilęs nepuola, apart seno arklio ar karys?
— Tu, kaip matau, tai daraisi lekiantis ir turėsimė persiskirti, — rusčiai atkirto ponas.

— Nors ir badu mirsiu, vienok už karo dievaitį nebalsavau ir nebalsuosiu. Jeigu jums taip patinka karas, tai kokiems yel- niams siūniate darbininkus į karo lauką? Eikite muštis pa- tįs.

— A... Tai tu šitoks pauk- tis!... O aš vis mislijuo dar...
— Kad busiu tavo šuo ir lak- siu žmonių kraują... — pabaig- iau jo žodžius.

Superintendentas parau- do, kaip virtas vėžys, išsiėmė popie- ros ir, parašęs geltoną kortelę, duodamas ją man, tarė:
— Te. Eik balsuot už nususu- sį Bensoną.

— Kad tavo protas nebūtų

o ne duona. Wilson'as geras darbininkams, bet jis negeras didžiam bizniui, o kada didysis biznis puola, tai ir darbininkams blōga, nes negali gauti darbo. Tik žiūrėk, kiek šiais metais pakilo darbininkų algos: nuo 25c valandai, pakilo iki 35c. O kas tai padarė? Tai vis karas.

— O kiek pakilo produktai? — karštai paklausiau jo.
— Produktų nesuziūrėsi. Jie vieną dieną pakyla, kitą vėl nu- puola, o alga nepuola.

— Pasakyk man tamsta, kas pakilęs nepuola, apart seno arklio ar karys?
— Tu, kaip matau, tai daraisi lekiantis ir turėsimė persiskirti, — rusčiai atkirto ponas.

— Nors ir badu mirsiu, vienok už karo dievaitį nebalsavau ir nebalsuosiu. Jeigu jums taip patinka karas, tai kokiems yel- niams siūniate darbininkus į karo lauką? Eikite muštis pa- tįs.

— A... Tai tu šitoks pauk- tis!... O aš vis mislijuo dar...
— Kad busiu tavo šuo ir lak- siu žmonių kraują... — pabaig- iau jo žodžius.

Superintendentas parau- do, kaip virtas vėžys, išsiėmė popie- ros ir, parašęs geltoną kortelę, duodamas ją man, tarė:
— Te. Eik balsuot už nususu- sį Bensoną.

— Kad tavo protas nebūtų

o ne duona. Wilson'as geras darbininkams, bet jis negeras didžiam bizniui, o kada didysis biznis puola, tai ir darbininkams blōga, nes negali gauti darbo. Tik žiūrėk, kiek šiais metais pakilo darbininkų algos: nuo 25c valandai, pakilo iki 35c. O kas tai padarė? Tai vis karas.

— O kiek pakilo produktai? — karštai paklausiau jo.
— Produktų nesuziūrėsi. Jie vieną dieną pakyla, kitą vėl nu- puola, o alga nepuola.

— Pasakyk man tamsta, kas pakilęs nepuola, apart seno arklio ar karys?
— Tu, kaip matau, tai daraisi lekiantis ir turėsimė persiskirti, — rusčiai atkirto ponas.

— Nors ir badu mirsiu, vienok už karo dievaitį nebalsavau ir nebalsuosiu. Jeigu jums taip patinka karas, tai kokiems yel- niams siūniate darbininkus į karo lauką? Eikite muštis pa- tįs.

— A... Tai tu šitoks pauk- tis!... O aš vis mislijuo dar...
— Kad busiu tavo šuo ir lak- siu žmonių kraują... — pabaig- iau jo žodžius.

Superintendentas parau- do, kaip virtas vėžys, išsiėmė popie- ros ir, parašęs geltoną kortelę, duodamas ją man, tarė:
— Te. Eik balsuot už nususu- sį Bensoną.

— Kad tavo protas nebūtų

o ne duona. Wilson'as geras darbininkams, bet jis negeras didžiam bizniui, o kada didysis biznis puola, tai ir darbininkams blōga, nes negali gauti darbo. Tik žiūrėk, kiek šiais metais pakilo darbininkų algos: nuo 25c valandai, pakilo iki 35c. O kas tai padarė? Tai vis karas.

— O kiek pakilo produktai? — karštai paklausiau jo.
— Produktų nesuziūrėsi. Jie vieną dieną pakyla, kitą vėl nu- puola, o alga nepuola.

— Pasakyk man tamsta, kas pakilęs nepuola, apart seno arklio ar karys?
— Tu, kaip matau, tai daraisi lekiantis ir turėsimė persiskirti, — rusčiai atkirto ponas.

— Nors ir badu mirsiu, vienok už karo dievaitį nebalsavau ir nebalsuosiu. Jeigu jums taip patinka karas, tai kokiems yel- niams siūniate darbininkus į karo lauką? Eikite muštis pa- tįs.

— A... Tai tu šitoks pauk- tis!... O aš vis mislijuo dar...
— Kad busiu tavo šuo ir lak- siu žmonių kraują... — pabaig- iau jo žodžius.

Superintendentas parau- do, kaip virtas vėžys, išsiėmė popie- ros ir, parašęs geltoną kortelę, duodamas ją man, tarė:
— Te. Eik balsuot už nususu- sį Bensoną.

— Kad tavo protas nebūtų

Liaukitės trukdę darbą

Negirdėti dalykai dedasi le- tuvių kolonijose. Artinasi diena, kurioje visose Jung. Valstijose bus renkama aukos nukentė- šiams nuo karo Lietuvos žmo- nėms. Tokiu laiku visi Ameri- kos lietuviai, rodos, turėtų su- tempti savo įegas, kad susir- gautų, kad išjudintų šioje pa- tijos savo viengėnių mimas ir užinteresavus Lietuvos ūkim šios šalies gyventojus — žodiu, kad kuogreičiausiai prisidėtų prie Lietuvos Dienos.

Su nusistebėjimu, tačiau, ma- matome, kad kai kurie žmoni- tokiam svarbiam momente va- toja savo įegas ne pastumdami darbo, bet jo trukdymu ir ardydami. Jie nesiliauja taip d- rė, nežiurint visų progresyvi- visuomenės organizacijų ir ap- dos protestų.

Pradėjo jie savo pragaištingą žygį tuo, kad neteisėtai prisir- vino teisę rengti Lietuvos Die- ną, visų lietuvių vardu, pane- kindami Lietuvos Sėpimo Fon- dą, Lietuvių Socialistų Sąjungą ir kitas progresyves mūsų vi- suomenės organizacijas. Pasir- nematyta da ikišiol pas mus draša jie emė siuntinėti į vi- sūsimus. Jie net važinėjo į Washingtoną, kad užtikrinti sau oficialės amerikonių visu- menės paramą ir kad jos akty- dentūciavus savo priešus, ka- po "apgavikus", ketinančius p- siglemėti aukas, surinktas Li- tuvių Dienoje.

Jau šitie jų žingsniai pagri- dę didžiausių suirute ir vaidu- musų kolonijose. Bet jie tuo d- nesitenkina. Progresyvė visu- menė, kuri buvo atstumta nuo bendro darbo Lietuvos Dieno- emė rengtis prie visų skyrių. Nežiurint melagingu p. Slur- ir kompanijos skelbimų kad- ko rinkimui Lietuvos dienai reikią A. L. Centro K-to įgabi- jimo, Liet. Sėp. Fondo skyri- išsioję eilėje miestų išsirusi- valdžios leidimus. Taigi dabai- minėtasis C. Komitetas su svo pasekėjais emė kovot prieš juos skyrius.

L. S. F. skyriai gausia leidi- mus rinkti aukas, o C. K-to patš arba per savo žmones re- toj daro skundus valdžiai ir reikalauja atimti tuos leidimus. Taip įvyko Waukegan, Ill. Grand Rapids, Mich., Bridge- port, Copo., Schenectady, Y. Y., ir daugelyje, daugelyje li- tuvių miestų. Iš skyrių praneši- matų, kad skundikai nesidrom- net šlykščiausiai šmeižt ir ap- kalbinėt L. S. F. Fondą valdžiai- stengdamiesi diskredituot jį.

Kaipo L. S. F. prezidentas aš negaliu neprotetstnot prieš šitokius dalykus. Juk tai yra vi- sai neįmoniški darbai. Jeigu pe- nai iš C. K-to nenorėjo leisti, kad Lietuvos Dienos darbe bu- tų pas mus harmonija, tai jie turėtų bent netrukdyti kitų ve- kimo.

Beliko vos keletas dienų iki lapkričio pirmosios. Liaukitės, tad, vyrai, nors dabar su savo melais, šmeižimais ir intrygo- mis! Gana jau tų trukdymų! Lietuvoje žmonės kenčia vargą ir bādą. Lietuvių Dieną reikia panaudoti tam, kad suteiktų jiems kuodaugiausia pagalbą. Kitos tokios progos daugiau gal- nebebus. Todėl sunki atsako- mybė puls ant tų asmenų, bei- įstaigų, per kurių kaltę daug- lyje miestų suirs aukų rinkimas Lietuvos Dienoje.

Kazimieras Gugis, L. S. F. Prezidentas.

Chicagoj jau gavo lietu- viai leidimą aukoms rinkti lap- kričio 1 d. — kartu su armėniai ir sirais. Livingstone, Ill., nutar- ta rinkti L. S. Fondui. Rinkėjas remia angliakasių unija ir So- cialistų Partijos lokalas.

DARBO PROGRAMA.

Kaipo aplamų priemonių dar- bininkų klesei sustiprinti još ko- voj už atsiekimą savo galutino tikslo — kooperatyvios respu- blikos įvykinimą, ir sutvirtinti jos įegą, atsispyrimui prieš ka- pitalistų sprespaudą, mes reika- laujame ir pasizadame, kaip pa- tįs, taip mūsų išrinktieji atsto- vai stenėtis vygdinti šią progra- mą:

1. Bendra visuomenės nuosa- vybė ir demokratinis valdymas geležinkelių, telegrafų ir telėfo- nų, ekspresų tarnybos, garlai- vių linijų ir visų kitų visuome- nių gabenamųjų ir susizinomų- jų priemonių, o taipjau visų di- džiuųjų industrijų.
2. Visus javų magazinus, gy- vulių skerdyklas, prekių sandė- lius ir visas kitas daiktų pasklai- dymo įstaigas turi tuojau pa- imti į savo rankas municipalite- tų, valstijų arba federalė admi- nistracijos, idant apsaugojus u- kininkus nuo melkerių išnaudo- jimo ir sumazinus didelį gyve- namųjų reikmenų pabrangimą.
3. Išplėtimas visuomenės nuosa- vybės ant kasyklų, alėjų lauzyklų, alėjų saltinių, giri- rių ir vandens paiegu.
4. Tolesnis išlaikymas ir iš- plėtojimas gamtos turtų dalti- nių visų žmonių naudai ir var- tojimui:
 - a) Mokslisku girių auginimu ir apsaugojimu;
 - b) Pavertimu derlinga zeme tyrliankių ir pelkių;
 - c) Regulavimu tvanų ir nandingu sūvartojimu vandens pajėgų;
 - d) Sustabdymu dabartinio di- džiojo cikvojimo žemės, taipjau kasyklų ir alėjų salti- nių produktų;
 - e) Išplėtojimu viešelių ir vandens kelių sistemos.
5. Bendra visuomenės nuosa- vybė žemės visur, kur tik prak- tiška; o kur visuomeninė nuosa- vybė būtų nepaktiška, turi but- antdėti mokesčiai siekiantis nuo- mos yertė visų tų žemių, kurios bus kam-pors paliktos spekulia- cijai ir išnaudojimui.
6. Visi apyvartos pinigai turi but Jungtinių Valstijų išlei- džiami; jie turi but legalė priem- onė mokesčiams ir maitams mokėti, taipjau visuomenės ir privačioms skoloms atmokėti. Valdžia turi skolinti pinigų ant bonų apskričiams ir valsčiams, nominaliais nuosimčiais, iki 25 procentų apmokesčiuotos tų ap- skričių ar valsčių verlybės, tiks- lu paėmimo arba dar įsteigimo visuomeninių įstaigų, pastaty- mo ir išlaikymo kelių, viešelių ir vėšųjų mokyklų. Tos duotos ant bonų paskolos turi but su- grąžintos per dvidešimtis metų lygionis kas metai atmokā- mis dalimis, o valdžios tam ti- kslui išleisti apyvartos pi- nigai turi but, kaip tik paskola balsavimu (referendumu).
9. Umus apribojimas galios teismams draudžiamųjų įsaky- mu (injunctio) dvinėti.
10. Rinkimas visų Jungtinių Valstijų teismų teisėjų trum- pam terminui.

Petrovski Muranov Badajev Samoilov Šagov
Nuteistieji teisiu atėmimui ir anžinam Sibiro trimimui už skel- bimą karo karui Rusijos Dumos atstovai, tarptautiniai revoliu- ciniai socialdemokratai, katorginiu ir tremtiniu drabuziais.

SOCIALISTŲ PARTIJOS PLATFORMA

(Pradžia N 42.)
PRIEMONĖS TAIKAI IŠLAIKYTI.

1. Kad visi įstatymai ir kredi- tai Jungtinių Valstijų armijos ir laivyno įegoms didinti butų tuojau atšaukti.
2. Kad butų atimta iš presi- dento galė įvesti šalį į tokį pa- vėjimą, iš kurio be karo nebe- galima išeiti. Nei vienas žmo- gus, nors jisai ir augščiausių užimtų vietų administracijoj, neprivalo turēt galios taikos ar karo klausimui nuspresti tau- tojų kuri susideda iš šimto mi- lionų žmonių. Duoti-tokią galią vienam žmogui yra ir ne-demo- kratinga ir pavojinga. Bet gi prezidentas naudojasi tokia ga- lia, kada jis sprendžia apie tai, kokia turi but valstybės užsie- nių politika ir kokio budo ir to- no turi but jos diplomatiniai santykiai su kitomis valstybė- mis. Mes, todėl, reikalaujame, kad galia užsienių politikai nu- statyti ir diplomatinėms tary- boms vesti priklausytų kongre- sui ir butų yėsai pildoma, ir kad žmonės pasilikty sau teisę kiekvienu laiku referendumu duoti kongresui įsakymą savo užsienių politiką pmainyti.
3. Kad Jungtinės Valstijos nepaskelbtų ir nevestų jokio ka-

ro visiems žmonėms referendum- nu menbalsavus, išskiria tik- tų atsitikimą, kuomet reiki- gintis nuo svetimųjų užpuol- mo.

4. Kad butų tuojau išsivadēt Monroe doktrinos kaipo pavo- jaus taip didelio, jog dagi je- salininkai pripazįsta, kad je- rasi, yra viena mūsų didžiausių karo pavojų. Išspradži Monroe doktrina buvo taikom- tam, kad Jungtinių Valstijų tai- ką apsaugojus. Nors Monroe doktrina iš taikos saugotojo virto pavojum, kapitalistų kles- vis dar ją gina, delto, kad mu- sų didžiuliai kapitalistai nor- Pietų ir Centralė Ameriką iš- laikyti kaipo savo privačią pir- klybos rinką. Mes pritariame auklėjimui visuomeniųjų, indu- strinio ir politinio draugiskumo su kitomis vakarinio žemės pus- kamuolio valstybėmis, kaipo žengimui vis arčiau prie pasau- lio tautų federacijos (sajun- gos), bet mes priešinamės Mon- roe doktrinai delto, kad ji at- ima iš mūsų rankų Amerikos taiką ir atiduoda ją globon bet- kurios kitos valstybės, kuri su- manytų kėsintis ant kurios-nors kitos vakary pasaulio valstybės nepriklausomybės.
5. Kad butų tuojau pripažin-

— Ar nėjai į kariuomenę? — susitiktis paklausiau vieno vai- kėzo, kuris pirmas metė darbą, kuomet pamatė iškabas.

— Neprimė...
— O 6 mėnesių algą ar ga- vai?

— Kaip gausi, kad kariuome- nėn netinki!

— Tai kodėl neini dirbti? Juk ten buvo pasakyta, kad visi su- grįžusieji gaus darbus!

— Tai kad stovi pusė "fak- terės", tai sako nėra darbo.

— Toks, sakei Du Pont geras, o kaip reikia, tai nieko neduo- da.

— Į peklą su savo Du Pont, — atsakė ir pranyko patriotas.

Dabar yel naudojasi progą. Vakari ateina superintendentas, iškia į savo kišenių ranką, iš- traukia ir sako:

— Laikyk saują!

— Aš nenoriu, — atšoviau jam, nes maniau, kad jis turi saujoj pelę ar ką kitą.

— Ale nebijok — laikyk!

— Na, — ištiesdamas ranką pasakiau.

— Padalink tarp savo draugų ir paagituok! — sako, pildamas guzikūcius su Hughes paveiks- lu (kandidatas į prezidentus).

— Tai reikiā — balsuot už karą ir pačiam ir liepti kitiems balsuoti? — paklausiau jo.

— Kaip tai už karą?... Čion prezidentas, o ne karas — išver- tės akis sušuko, lyg nesupras- damas manęs.

— Kam dar klausai? Ar manai, kad aš tik šiandie užgimiau?

— Tai kokių peklių tu čion dirbi?... Jeigu nebūtų Europoj karo, tai gal akmenį graužtum,

AUST
MI
RE
Vic
minis
Stuerg
Adler
demok
rio su
cialist
redakt
sociali
daug-
R. L.
Pirr
minist
leris
is pr
sušaul
mėnes
sykį c
terijų
syrink
dėjų
tų, I
Stuerg
daugy
kulka
revoliu
pries
Drę
rorista
tai iš
kinima
siancia
VOKI
DZIA
Rum
Macke
Dobru
paėmė
tą Co
lio sto
resto
cia m
volkieč
traukti
tousi
Vity
mat a
Kalbar
esanti
savo l
kaltra,
uzpuoli
Brody
Bulgi
mušę r
Dobrud
rėmų p
I žic
Anglai
mastų
Ancre
MAZA
VIAKA
Chic
gos mi
ninkų
\$100 m
šelpi
ninkam
Elekt
jinkų S
i visus
tos sajt
\$100 m
New Y.
dangi c
junga t
bndu g
mėnesiu
Vieno
kinikai
tai yra
kompani
nai
streiklau
deda vi
žineči.
kie pon
kiosios l
vių ir
gaivalai,
džiuojasi
ti komp
tistokrat
bininkų.

ne ražanciams ir škaplieriams pirkti... Mums, katalikams, širdį skauda, skaitant tokius laikraščius..."

Vienas iš Amsterdamo, Burūtė, pradeda nurodinėti, kad nieks negalys aukų rinkti, kaip vieni katalikai. Girdi, jei kas išdrįsias tai daryti, tai busias areštuotas. Kyla diskusijos. Po katalikų C. S. Sparas pasiprašė balso ir sako: "Draugai scheinectadiečiai, ar tiek mes esame silpni ir nemokam savo reikalais ruvintis, kad atvažiuos kunigas su savo dviem klapčiukais, mus bando mokinti, ką mes turime daryti, ir jiems pmingus atiduoti, kurie bus surinkti per Lietuvos Dieną"... Kilo didžiausias trukšmas. Galų gale prisiejo kunigui "mufintis" iš svetainės ir su savo burutėmis. Progresyvė visuomenės dalis liko svetainėje. Nutarė išrinkti komitetą, kuris išimtų leidimą iš miesto valdybos. Nutarė laikyti antrą susirinkimą spalį 15 d. Pradeda svarstyti, kaip paskmingiau rinkti aukas. Bet štai pribuna nuo švento Juozapo draugijos du delegatu. Pasiprašė balso, jie sakė, kad nori susivienyti ir veikti sykiu. Skaito iškarpa iš Bostono laikraščio. Mes, sako, sutinkam vienytis, kaip bostoniškaiai susivienyti.

Kilo diskusijos, ar priimti patstatytas propozicijas iš katalikų pusės, ar ne. Katalikai atsisakė vienytis kitokiomis išlygom. Tokiu būdu Schenectady, N. Y., progresyvė visuomenė rinko aukas atskirai. Išrinko komitetą, kad partrauktų bakus ir "tag" iš L. S. F. komiteto, taip pat išrinko presos komitetą, kad patalpintų atsisaukimus į anglų laikraščius. Išrinktas komitetas iš 25 žmonių kolektoirams rinkti Lietuvos Dienai.

Prie progos noriu paminėti, kad kai kurie mūsų vadinamieji pirmiečiai blogai elgiasi per susirinkimus, ypatingai viešus. Kada kilo diskusijos apie vienijimąsi su katalikais, tai atsirado draugų, kurie gerokai uždrozė katalikams. Žinoma, su faktais. Tuo tarpu pirmiečiai davė įnešimą, kad atimtas būtų balsas nuo tų draugų, kurie nebijo tart teisybės žodį katalikams. Jūs užmiršote spalį 8 d. susirinkimą, — ką jūs tada išgirdote iš katalikų lūpų?

Pipiras.

ELIZABETH, N. J.

Grikštas pralaimėjo šimtine. Būvo I. W. W. prakalbos 8 d. spalio mėn. Kalbėjo L. Grikštas su kokiais tai dviem pagalbininkais.

Pirmas kalba angliškai, nurodydamas, už ką areštuotas Juozas Smitas, Minnesotos kalnakasių streikininkų vadas. Antras kalba lietuviškai, labai trumpai; apgailestauja, kad tiek mažai publikos atsilankė į tokias svarbias prakalbas. Paskui kalba Grikštas, nurodo reikalą organizuoti viso pasaulio darbininkams delei geresnės ateities; piešia šiandieninės valdžios žiaurų elgimąsi su darbininkais, nurodydamas Minnesotos streikininkus ir Juozą Smitą, kurį drauge su keliais kitais areštavo ir kaltina pirmojo laipsnio žmogžudystę. Toliaus šaukia Juozo Smito vardą, reikalaujamas aukų, kad liuosavus tuos darbininkus iš kalėjimo, ir skaito rezoliuciją. Perskaitęs prašo kuopų ir draugijų, kurios sutinka priimti tą rezoliuciją, delei jų liuosavimo, iškelti rankas. Mielu noru rezoliucija priimta. Grikštas sėdasi pasilsėti ir paskiria asmenis iš socialistų parinkti aukų. Surinkta \$1745.

Kalba vėl Grikštas. Nusiskundžia, kad pirmiečių laikraščiai mažai apie J. Smitą tarpina straipsnių. "Kova" vos tik vieną mažą straipsniuką patalpina. "Laisvės" visai nieko (Netiesia, Rd.), "Keleivis" biskį daugiau Smitą pagarbines. Sako:

Raudonos vėliavos evangelistai mažai apie darbininkus rupinasi. Juozas Smitas ir aš, girdi, tai esame socialistų studentai ir vieni geriausių darbininkų klešos kalbėtojų. Juozas Smitas pirmas, o aš antras, ir tokius gerus žmones socialistai iš partijos išmetė. Toliau tęsė: socialistų laikraščiai, esą, netalpina mano korespondencijų, nė "Kovą", nė "Laisvės", nė "Keleivis", o mane šmeiciančius straipsnius rašo ir dar slaptvardžiais pasirašo, kad negalima nė sužinoti, kas parašė. Na, tiek to, kai aš pas juos nuvažiuoju, tai išstarkuoju, išstarkuoju, ir jie lieka švelnus, kai bovelna. Jūsų draugai: Pruseika, Sukys, Vidikas ir kiti mane ponu vadina, o aš paprastai juos draugais vadinu. Jau visą Ameriką baigiu važiuoti ir šimta kalėjimų aplankiau, ir cigarais degino mane, o niekur tokių žmonių nemačiau, kai aš ir dar du tokie yra. Aš mašinisto mokslą esu baigęs, visi anglikai ateina manęs klausiti. Baigdamas savo prakalbą Grikštas leido klausimų duoti.

Kyla klausimas: P-as Grikštas, jūs sakote, kad socialistų organas "Kova" mažai agituoja už I. W. W. ir už Juozo Smito paliuosavimą iš kalėjimo. Taigi nors mažai, bet agituoja. Bet kodėl I. W. W. organas "Darbininkų Balsas" socialistus šmeičia, vadindamas apgavikais, melagiais, liepia nebalsuoti rinkimuose už Socialistų Partiją ir tt. Ir kokių būdu I. W. W. miato didesnį pavojų, įvykus socialistų valdžiai?"

Grikštas klausia: kokiam numerij tai tilpo? Atsakyta jam: numerio nepamenu. Grikštas visai užgina, kad tai buvo rašyta ir prašo parodyti tą straipsnį, už ką žada šimta dolerių. Nagi, brolyti, šimtui dolerių uždirbti, tai reikia padirbėti, o čia trumpu laiku galima dykai gauti. Na, štai "Aniolas" ir atneša N. 39 "Darbininkų Balsas"; suieškota straipsnis ir paduota Grikštui skaityti; perskaito balsai. Tiesa, ir pareikalauta iš Grikšto 100 dolerių už straipsnio prirodymą. Grikštas tyli, kai gaidys dilgėlėse per karščius, o apie šimtinę nė žodžio.

Grikštas paskui mėgina išsiskirti primėtinėjimais vokiečių socialistams, Amerikos socialistų kongresmanui M. Londonui, buk jis bučiuojas Amerikos vėliavą; nuo čia kalbėtojas nubėgo prie kunigų su savo kritika. Vėl kyla balsas iš klausytojų, nurodinėjantis, kiek gero padarė tik vienas socialistas įėjęs į Chicagos miesto valdžią, palyginus kad ir New Yorko gatviakarių streiką su Chicagos gatviakarių streiku. Grikštas atsaako, ar dar jums ne aišku, kai aš kalbu? Atsiraitė rankovės, pasitraukė atbulas, ir sako: "tai, jūs ne socialistai, ale "bom" socialistai", — ir bėga nuo pagrindų žemyn.

Anglās visą laiką į ausį Grikštui faktus putė. Kai Grikštas nubėgo, tai anglas ėmė kalbėti. Su tuom nieks nesiginčijo, nėsant susipazinusių su kalba. Vėl buvo šaukiama Grikštas, bet jis jau nesirodė.

Einant per duris, Grikštui patėmyta, kad jis neatsako į klausimus, bet kunigus kritikuoja. Atsako: jys mane išmokinsite; kita syki kai atvažiuosiu, tai mokėsiu. J. K. Plungis.

CLEVELAND, O.

Yčo melai.

Spalį 8 d. kalbėjo čia kun. Žilinskas ir Yčas. Kadangi apie jų prakalbas jau buvo rašyta, o jos visur maž-daug tos pačios, tai paduosiu tik vieną, antrą ištrauką. Yčas pasakė tarp kita ko: "Pas mus jokio partijų skirtumo jau nebėr, o visi tik lietuviai. Mes jau partijų ožky nebevedžiojame, kaip kad jūs Amerikoje darot. Pas mus vie-

nybė įvyko"... Ir šaukė Amerikos lietuvius į vienybę.

Jis taip-pat sakosi daugiau: rupinėjis darbininkais, kad jiems duodavo po 20 kap. dien, o savo bičiuliams inteligentar, mokėjo po 15 rub. dienai, ir darbo jiems suteiktę ir dirtuves įtaisę.

Aukų surinkta \$518.35.

Algebra.

GREAT NECK, N. Y.

Kairioji visuomenės dalis nutarė aukas rinkti ir siųst L. Fondui. Į komitetą išrinkti Plakštis — pirmininkas, Alšauskas — pagalbininkas, Lijškis — izdininkas, F. Griškevičius ir Kupciunas jo pagalbininkai. Susirašinėt reikia su Klaston, Box 255.

Už susirinkimo sekretorių: F. Klaston.

Sajungos Reikalai

RAUDONOSIOS SAVAITĖS REIKALAI.

Sis yra Raudonosios Savaitės numeris. Noriu musu draugų atkreipti atydžią, kad jie ne užmirštų vieno dalyko. Ypatinai gal tai turėtų įsidėmėti musu kalbėtojai.

Visi draugai, kurie ar šiuo, ar tuo prisidės Raudonosios Savaitės darbymetėje, privalo stengtis kuodaugiausia išparduoti LSS. namo naudai kortų. Į turėtų kuodidžiausia atydžią atkreipti musu kalbėtojai ir susirinkusių publiką raginti, kad ty kortų kuodaugiausia išpirtų. Visi kuopų nariai ir prakalbų rengėjai privalo ty kortu kiekviename susirinkime turēt ir už jas vesti kuodidžiausią agitaciją.

Visi nariai privalo stengtis apatšis, ar prikaltinti kitus kiek nors prisidėti pinigiskai prie pastatymo LSS. namo. Reikia rinkti aukas, paskolą ir tt. Pats kiek draugai privalo padėti, kad ši Raudonoji Savaitė rengiama ypač ir tuo tikslu, kad igijus pradžia pinigų pastatymu LSS. namo. Sulg referendumu, kuris nutarė namą pirkti ir sulig Veik. Kom. nutarimu, šioje Raud. Savaitėje prakalbų rengėjai aukas privalėtų rinkti vien namo fondu, o prakalbų visas išlaidas lai padengia patys prakalbų rengėjai.

Butų geistina, kad už parduotą literatūrą, surinktas prenumeratas ir tt. visus nuosimčius prakalbų rengėjai skirtų namo fondu. Pinių daug reikia, ir jeigu pasidarbuosime, tai per savaitę laiko galėsime padaryti kelis tukstančius, ir kaip tik bus nutarta, kuriame mieste statyt LSS. namą, tuojaus bus galima imtis už darbo.

Draugai, pasirupinkime, kad š Raud. Sav. netik kad duotų mums daugiau narių, daugiau skaitytojų "Kovai", "Naują Gadyne" ir lietiems musu laikraščiams, bet kad ir namui pagamintume ikvaliai pinigų — bent pradžia. Butinai turim rupintis, kad kitais metais "Kova" jau būtų LSS. savamė namė.

J. V. Stilson

LSS. Sekr.-Vert.

LSS. REFERENDUM N V. Visoms kuopoms ir pavieniams nariams tapo išsiuntinėti blankos referendumo V (klausimas: panaikinti 1910 priimti ref. įstatymą, reikalaujanti, kad LSS. nariai būtų užsimokėję savo mokesčius iš kalno). Įnešimas tilpo "Kovos" N 25, paskelbimas 33). Blankos turi but, sugražintos LSS. Sekretoriui ne vėliau, kai 25 d. lapkričio, 1916.

Kas da negavo ty blankų, greitai kreipkitės pas LSS. Sekretorių.

J. V. Stilson,

LSS. Sekr.-Vert.

LSS. REFERENDUM N IV. Visoms kuopoms ir pavieniams nariams tapo išsiuntinėti blankos referendumo N IV (klausimas: apie tai, kad iš kalno užsimokėjusiems šeimynų nariams būtų duodama, vieton "Kovos", \$2.00 vertės knygu. Įnešimas tilpo "Kovos" N 15, paskelbimas 28). Blankos turi but sugražintos LSS. sekretoriui ne vėliau, kai 25 d. lapkričio, 1916.

Kas da negavo ty blankų, malonėkite kreiptis prie LSS. sekretoriaus.

J. V. Stilson,

LSS. Sekr.-Vert.

RAUDONOSIOS SAVAITĖS MARŠRUTAS MASS. IR N. H. VALSTIJOSE.

Dr. J. Neviackas kalbės šiose vietose:

- Lowell 29 spalio mėn., 2 val.
- Lawrence 29 spal. mėn. 7 val.
- Cambridge 30 spal. 7 val.
- Haverhill 31 spal. 7 val.
- Nashua, N. H., 1 lapkr. 7 val.
- Manchester, N. H. 2 lapk., 7:30 val.
- Exeter, N. H. 3 lapkr. 7 val.
- Hyde Park, Mass., 4 lapkr. 7 v.
- W. Lynn, Mass., 5 lapk. 2 val.
- Montello, Mass., 8 lapkr. 7 val.

Dr. J. V. Stalioraitis kalbės šiose vietose:

- Fitchburg 29 spal. 2 val.
- So. Boston 29 spal. 7 val.
- Gardner 30 spal. 7 val.
- Hudson 31 spal. 7 val.
- Montello 1 lapkr. 7 val.
- Norwood 2 lapkr. 7 val.
- Brighton 3 lapkr. 7 val.
- Stoughton 4 lapkr. 7 val.
- Bridgewater 5 lapkr. 2 val.
- Cambridge 5 lapkr. 7 val.
- Draugė Z. Puišiuė skaitys paskaitas šiose vietose:
- Norwood 29 spal. 2 val.
- Brighton 29 spal. 7 val.
- Montello 5 lapkr. 2 val.

Dr. M. Dusevičius kalbės bei paskaitas skaitys šiose vietose:

- Bridgewater spal. 29 2 val.
- Lawrence 1 lapkr. 7 val.
- Lowell 2 lapkr. 7 val.
- Haverhill 3 lapkr. 7 val.
- Lowell 3 lapkr. 2 val.

Jeigu kurios kuopos norėtų parengti da daugiau vakarų, lai tuojaus kreipjasi į organizatorius.

Kiekvienu kuopa turi išankst pasirupinti užtektinai soc. literatūros tai savaitei. "Kova", "Naujoji Gadyne", "Keleivis", "Naujienos", "Laisvė", "Tiesa" ir kiti socialistų raštai turi buti patinama.

Kas gyvas, visi prie darbo. LSS. VI Raj. organizatorius Michael M. Plepis, 5 Thomas Park, So. Boston, Mass. P. S. Svarbiam reikale galite kreiptis per telefoną, So. Boston 1871W.

LAIŠKAS Į RED.

Gerb. "Kovos" Red! Malonėkite man paaikinti per "Kovą", ar socialistas, budamas moksleivių, peržengtų socializmo principus.

Dalykas štai kam: Demokratai moka man po \$50.00, už prakalbą, ty, kad agituočiau už jų, demokratų, kandidatus. Kol kas neapsiumu ir nežinau, ką daryti? pinigų neturiu mokyti toliau ir užbaigti kokią mokslo šaką. Iš socialistų pagalbos negaliu gauti, nes nė socialistų laikraščiai netalpina mano atsišaukimų. Aš manau, kad blogo tame negali buti: aš užbaigčiau mokslą su demokratų pagalba, bet vistiek likčiau socialistu.

Ką jūs manot? Moksleivis.

Redakcijos nuomonė. Musu nuomone, joks socialistas jokiam atsitikime negali eiti tar-nauti priešingai darbininkų klešos reikalams partijai, kad ir ji aukš apipiltų. Tai būtų už pinigą pardavimas savo įsitikimų. To, musu nuomone, negali ištersint nė blogiausias materialis padėjimas. Ir giliai įsitikinę socialistas nekuomet to ne-

padarys. O jei kas pradės tai daryt, da mokyklos suole besėdėdamas, tai, pabaigęs mokslą, da lengviau parduos savo įsitikinimus už aukso šmetelį.

L.D.L.D. REIKALAI

SEKRETORĖS PRANEŠIMAI

Veikalas "Karė — Ko Delei?" del svarbių priežasčių nebus galima baigti gruodžio 25 d. "Kovos" Administracija, kuriai pavesta šis veikalas spaudzint, prašo pratęsti laiką iki sausio 25 d. 1917 m., nes jokių būdu negalinti paspēt padaryt iki gruodžio 25 d. 1916 m. Nors L. D. L. D. nariai gaus tą knygą 1917 m., bet ji vistiek bus skaitoma už 1916 metus. 1917 m. išleisime da keletą kitų veikalų.

Išrašė naujas narys d. T. Pullman, 452 W. Leonard St., Grand Rapids, Mich.

Atsiuntė mokesčius: 6 kp. Montello, Mass., už 30 naujų narių; 20 kp. Binghamton, N. Y., už 4 naujus narius; 32 kp. New Haven Conn., už 3 narius. 25 kp. Baltimore, Md., už 5 narius; 33 kp. Pittsburgh, Pa., už 10 narių ir už 28 egz. konstitucijos; 19 kp. Chicago, Ill., už 5 naujų narių ir 8 egz. konstitucijos; 58 kp. St. Louis, Mo., už 9 nar. ir už 20 egz. konst.; 10 kp. Philadelphia, Pa., už 20 narių; 44 kp. Lowell, Mass., už 8 nar. ir 8 egz. konst.; 13 kp. Easton, Pa., už 7 naujus narius; 34 kp. Rumford, Me., už 6 naujus metinių mokesčių ir \$5.00 aukų literatūros leidimui. Sirdingai ačiū 34 kuopai už jos puikų pasielgimą. Toliau, atsiuntė mokesčius 54 kp. Elizabeth, N. J.; už 6 naujus narius ir 6 egz. konst. ir \$1.00 prenumeratos nuo d. J. Vilkas; J. Vilkas užsiprenumeravo "Kovą" per L. D. L. D. centrą. 62 kp. Stoughton, Mass., atsiuntė už 3 naujus narius met. mok. ir už 10 egz. konst.; 23 kp. už 1 naują narį; 17 kp. Shenandoah, Pa., už 4 naujus narius.

Susiorganizavo nauja L. D. L. D. kuopa Central Brooklyne, N. Y., iš 16 narių, mokesčius atsiuntė sekr. K. Glebauckas, 319 Plymouth St., Brooklyn, N. Y.; izdininkas A. Purickas, 69 Gold St., Brooklyn, N. Y. J. Benesevičiūtė, L. D. L. D. Sekr.

ATSISAUKIMAS Į L. D. L. D. KUOPAS MASS. VALST. Lietuvių Darb. Lit. Draugijos

11 kuopa savo susirinkime spalio 8 d. rado reikalinga L. D. L. D. kuopoms Massachusetts valstijoje dėtis į rajoną. Nors 11 kp. po visapusio svarstymo tik nutarė imtis tverti Mass. valstijoje L. D. L. D. rajoną, tačiau da pasekmingsniam darbiui nutarė per L. D. L. D. organą šauktis į visas Mass. valstijos kuopas, idant jos savo susirinkimuose tai aptartų ir savo nuomone atsistų 11 kp. sekretorei L. D. L. D. 11 kp. sekr. Z. Puišiuė, 5 Harlem St., Worcester, Mass. P. S. Geistina buty, kad savo nuosprendžius atsistumtė ne vėliau kai gruodžio 1 d. 1916. Z. P.

INESIMAS L. D. L. D. REFERENDUMŲJ.

L. D. L. D. 19 kp. paduoda įnešimą, kad būtų įsteigti moksleivių fondas prie Lietuvos Darbininkų Literatūros Draugijos, ir kad tam tikslui L. D. L. D. nariai mokėtų po 10c kas metai, moksleivių fondui.

Jei bėgyje 60 dienų nuo pasirodymo šio įnešimo organe, nors 5 L. D. L. D. kuopos parems jį, tai jis eis referendumu.

Parėmimus ar pataisymus kuopos, malonės siųst L. D. L. D. sekr., 183 Roebling St., Brooklyn, N. Y. J. Benesevičiūtė, L. D. L. D. sekr.

ŽARIJOS

"Keleivis" rašo, kad "Motery Balsas" "visais atvilgiais būtų geras", tik moteris turėtų spaudzint geresnį spaustuvę. Hm., kažin kokioj spaustuvę "Keleivis" patartų spaudzinti — ar sau artimiausioje, kuri nepripazįsta unijos?

Kažin, ar pirmia socializmas įvyks, ar socialistiško "Keleivio" leidėjas p. J. Gegužis taps LSS. nariu?

Kun. Žilinskas (Philadelphiajos prakalbose): "Lietuviai bagia mirti nuo ligų, bado ir šaltio..."

Yčas: Mes lietuviams išgavome iš valdžios 400,000, mes iš Tatjanos Komiteto išgavome 250,000 rub., mes jiems pristiegėme prieglaudų, pristatėme mokyklų, mes, mes, mes ir da syki mes ir aš aprupinome lietuvius, kaip Viešpatis izraelkus manna ir putpelėmis.

Tautininkų stipriausi laikraščiai, didžiausi jų srovės ramiščiai, buvo bankiniai laikraščiai. Jų bankai griuvo. Kas bus a jų laikraščiai?

Bedievis Michelsonas kalbėjo su kun. Kemėšiu Brightone nu vienų pagrindu. Bet dalykas tame — ką katras kalbėjo?

Cap-carap.

Jei kur širvydas kalbės apie laisvamanybę, paklauskite, kaip jo Albany, N. Y., parapija grvuoja.

Saliunas, bracia, geresnis būnis už banką. Žiūrėk, lietuvikas saliuonas retai kur bankrotija, o lietuviški bankai, kaip lepsės, virsta nuo koto.

Pp. Olšauskas su Tananencium norėjo Lietuvą atbudavoti. Gerai buty, kad nors savo lankus atbudavotų.

O ką jūs sakytumėtė, jei Olšauskas vėl grįžtų į socialistų kuopą?

Lengviau tautiškas bankas sistiegti, negu iki galui išlaikyti. "Daug pašauktų, mažai rinktų".

Casum Videns.

Vyčiai aimanuoja, kad dievas nedavė jiems didesnių kumscijų mušti "bedievisus".

P-s A. Rimka, krikščionimas tautininkų "sosaide", apsiriko. Pakrikštijo "Sandarę", bet geriausia būtų jai tikės vardas "senų nekaltų bernelių".

Mazoji Varguolė.

JUS GALETE IŠAUGTI PLAUKUS

PASEKMINGAS MOKSLISKAS GYDYMAS DYKAI MOTERIŲ.

Ar slinka jums plaukai? Ar pradėte juos plaukti nuo matyti? Ar užmiršote kokias nors ne sveikatingas limpanči ju? Ar randate plaukotes, niekas odo galvos? Ar plaukai, bei pradėti plaukti? Ar kenčia koks is nukodu pasakytu ligu, tai stulkitis, apsigugnoti jos. Usuokite iluostuota kvazute Jusu priemta kalba.

Ar patys savęs garino, apsigugnoti, kurioje randus Nafros žinios: Grazybe plauku, — sudejimas plauku ir odo galvos, — priezintis slinkimo plauku ir žilumoms — kaip užtikinti sveikata ir girti plaukus — ir kaip tai i penkis sveturius turėti gražius plaukus — žili plaukus — darada, — ir dekvavoms nuo uždegamųjų kiletu.

GYDYMAS DYKAI. Mes gioneme pertikimui Keleiviams, kad gyvones CALYAGULA suleiko suleikimo plauku prašimui plaukotes ir atgimimo plaukus už 10 centu arba kramtą markems prisistiegtis sykiu su Jusu atgimimo plauku suleikimo, dolerine deute Calvacura — os N. 1 ir knyguote "Taisybe Aple Plaukus." Ispiaukote žemai atpausitę kupiną ir susikote slandinti Union Laboratory, Box 542, Union, N. W. UNION LABORATORY, Box 542, Union, N. Y. Siueto i dedamas 10 centu del amelio kaitu persutimo, mieldu silueto man tolaus Jusu dolerine deute Calvacura N. 1 ir knyguote "Taisybe Aple Plaukus." Pasiuskote sykiu kupona su Jusu atgimimo

